

Erotisk
novelle-
konkurranse

**Endelig
tilbake!**

Konkurranse,
side 17

Må kjempe om jobbene

Riksrevisjonen er bekymret
for at politistudentene ikke
får jobb.

Nyhet, side 8 og 9

Mørk og myk tøffing

Hanne Kolstø i **Min studietid**, side 14

UNIVERSITAS

Norges største studentavis | årgang 66, utgave 31 | www.universitas.no | onsdag 7. november 2012

UIO-STUDENTENE FALLER FRA:

1 av 3 SLUTTER

■ Hver tredje bachelorstudent på
Universitetet i Oslo fullfører aldri graden.

■ Frps Tord Lien mener studiestedenes
egenreklame må ta deler av skylda.

Nyhet, side 6 og 7

Er eventyrlysten borte?

Terje Enger reiste til sjøs. Nå drar vi til Bali.

Kultur, side 12,13 og 14

redaktør: **Magnus Lysberg**
magnusly@universitas.no 943 66 089

redaksjonsleder: **Gabriel Steinsbekk**
gabriest@universitas.no 936 59 898

fotosjef: **Skjalg Bohmer Vold**

desksjef: **Benjamin Edward Oliver**

nettredaktør: **Heljar Havnes**

magasinredaktør: **Peder D. Stabell**

MENINGER

Politiklemma

Får de jobb? Debatten har vært oppe flere ganger de siste årene: Hva venter politistudentene etter avsluttende eksamen? I fjor vår gikk politistudentene ut i media og klagde over at det ikke var jobb å få.

Daværende justisminister Knut Storberget svarer at de studentene som trodde at de var garantert jobb, bare fordi Politihøgskolens opptak er fastsatt av Stortinget, hadde misforstått.

Å få plass på Politihøgskolen betyr ikke at man samtidig tildeles fast jobb i staten, sa Storberget i 2011.

Denne gangen er det Riksrevisjon som frykter at politistudentene utdannes til arbeidsledighet. Økonomiske utfordringer og rekordhøye opptakstall kan føre til større kamp om jobbene blant politifolk som uteksamineres de neste årene.

Politihøgskolen har økt studentopptaket fra 240 til 720 studenter nettopp for å imøtekomme Regjeringens mål om økt politidekning i Norge. Da må jobbene være der når studentene er ferdigutdannet.

Det avsluttende året på studiet må politistudentene bestå en prøve for å kunne jobbe operativt i politiet, for å kunne patruljere gatene og for å bære skytevåpen. Går de ett år uten jobb, mister de denne godkjenningen, og må ta prøven på ny. Samtidig melder flere medier at politiet bruker for lite tid ute i gatene, og for mange timer på kurs og møter.

Å traske rundt i arbeidsledighet som nyutdannet politi, for så å måtte gjennom enda mer kursing før man skal ut i jobb, gjør ingenting for å øke kvaliteten i politiet.

Å bli politistudent er å velge et yrke. De fleste som gjennomfører utdanningen, gjør det med et ønske om å få en utøvende jobb i politiet.

Når politistudentene har bli lovet jobb, en jobb som det er bred enighet om at er både viktig, nødvendig og uunnværlig, må jobbene være der. Det skulle bare mangle.

«Jobbene må være der når politistudentene er ferdigutdannet.»

Universitas er en avis for og av studenter. Universitas er et nyhets- og debattorgan for lærestedene tilknyttet Studentsamskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Universitas skal drive kritisk og uavhengig journalistikk, og være partipolitisk nøytral. Universitas arbeider etter Vær Varsom-plakatens regler for god presseskikk. Den som mener seg rammet av urettmessig omtale oppfordres til å kontakte redaksjonen.

Daglig leder: **Monica Reigstad**
monica.reigstad@universitas.no 22 85 33 36

Annonseansvarlig: **Geir Dorp**
geir.dorp@universitas.no 22 85 32 69

Besøksadr.: **Moltke Moes vei 33**

Postadr.: **Boks 89 Blindern, 0314 Oslo**

Epost: **universitas@universitas.no**

Web: **www.universitas.no**

Studentenes penger fordeles ikke lenger etter lottoprinsippet, når inhabile representanter stemmer for penger til seg selv.

Bukken og pengesekken

KOMMENTAR

Magnus Lysberg, redaktør

På denne tiden av året, når snøen begynner å falle, setter Velferdstinget i Oslo og Akershus seg ned for å bestemme hvem pengene skal regne på til våren. I år ble 14,5 millioner kroner fordelt i løpet av noen knappe møtetimer – penger fra den semesteravgiften som alle studentene i Oslo og Akershus skal betale.

Møtet er til stor glede for studentrepresentantene, og utløser stor skrekk hos pengemottakerne. Sett utenfra ser forhandlingene ofte ut som et tilfeldighetenes spill, der stemmesedler fyker rundt og penger skifter hender uten at noen forklaring eller argumenter blir framført for forsamlingen.

En sterk ledelse, med autoritet og tyngde, er derfor en nødvendig forutsetning for å få dette tinget til å bruke fornuft – en ledelse som i år nesten ikke var til stede i debatten, og som overhodet ikke hadde den nødvendige tyngden. For mens representantene i salen stort sett er glade amatører, sitter det såkalte Arbeidsutvalget (AU) i fulltidsstillinger, skal ha mulighet og kapasitet til å sette seg inn i kompliserte saker, og forvalter ansvaret for å sette rammene for møtet.

Årets arbeidsutvalg har hatt problemer med å få sine forslag vedtatt, og har i hele år slitt med å bli tatt på alvor av salen. Ingen ble derfor overrasket da representantene i år fullstendig ga blaffen i den innstillingen AU hadde brukt flere uker på å komme fram til.

«Tonen var dermed satt for det som skulle bli den rasjonelle prosessens svasang.»

Før pengesekken kunne åpnes, tok som vanlig møtet en tur innom formalitetene. Fire av representantene satt i ledelsen på organisasjoner som sto på søkerlisten, og var åpenbart inhabile. Mot intens motstand både fra ordstyrerbord og kontrollkomite kom likevel Velferdstinget frem

ØYEBLIKKET

av Patrick da Silva Sæther

Koser seg i snøen: Njels Bonten (med mobilkamera), Martin Bjerke og Kine Moseid studerer FAM (Fysikk, astronomi og meteorologi). Om å lage snømann er en del av faget vites ikke.

til at disse fire representantene var habile – og trumfet igjennom at de skulle få muligheten til å stemme om hvordan pengene skulle fordeles. Tonen var dermed satt for det som skulle bli den rasjonelle prosessens svanesang.

En forutsetning for en fornuftig behandling er at endringsforslag legges frem for salen, og debatteres. Her strøk tinget i kvalifiserende runde: Få tok ordet i debatten, og flere representanter leverte inn endringsforslag uten å begrunne dem for forsamlingen. Da det kom til votering, endret stemmetallene seg flere ganger, og det måtte telles på nytt. Høgskolestudentene var de eneste som tilsynelatende hadde kontroll på representantene sine, som

konsekvent og samlet stemte for mere penger til seg selv. Studentparlamentet på Høgskolen hadde, som representanten Øystein Fimland uttrykte det, behov for penger til sine egne «heller dyre seminarer».

Nå kom lykkeligvis Fortuna til Minervas unnsetning, og resultatet av ruletten ble ikke så ille som det lå an til å bli. Men det årlige pengespillet har en høy innsats: Studentforeningen på BI står for et studiemiljø som mange av studentene setter pris på. Studentmediene Radio Nova og Universitas har hvert år kniven på strupen. Studentersamfunnet trenger penger for å drive. Alle disse, og mange

flere, må holde pusten mens studentpolitikkerne spiller hasard.

Derfor er det på tide å vurdere nye måter å forvalte studentenes penger på. Velferdstinget har hatt en voldsom vekst i antallet studenter det representerer, med en tilsvarende vekst i pengesummene det forvalter. Dersom årets sirkus blir standarden, spørs det om ikke beslutningsmyndigheten bør delegeres til noen andre. Problemet er at tinget selv må finne den fornuftige løsningen. Vi kan med andre ord trygt kjøpe lodd i neste års lotteri.

debatt@universitas.no

BAKPÅ NYHETENE

« Uvisst for HiST
Under Duskens Trondheimsmesterskap i tittelkoking er i gang! (Alle titler fra utgave 15, 2012.)

« Blind optimisme
Sak om blindsensur ved eksamensklager. Åpenbart, men velprøvd grep.

« Forskning til folket
Denne når ikke helt opp. Bokstavrim behager ikke bedømmerne. Deux-points.

« Mosambik skal medisineres
Oj, oj, oj! Her tar det seg opp.

« Når press blir til stress
Stopp pressen! Vi har en vinner.

FØLG OSS

På papir hver onsdag, på nett hele tiden

facebook.com/UniversitasOslo

twitter: @universitas

www.universitas.no

For oppdaterte studentnyheter.

TWITTER studentnyheter på 140 tegn

AkseSterri Jeg vil hjem for å se på tv og spise pepperkaker! #vtoa
31. okt **Kake-spesial! #vtoa**

sigridmg @AkseSterri Vi har pepperkaker i hesteskoo. Jealous? #vtoa
31. okt **Kake-spesial! #vtoa**

stianlagstad @AkseSterri Pepperkaker får du her i neste pause! #vtoa
31. okt **Kake-spesial! #vtoa**

jenny_nygaard På mitt femte tildelingsmøte i #vtoa. Feirer jubileum med cupcakes #vtoavk. Planlegger å gråte på dass etterpå #pamp #bakbenk #lysitunnelen
31. okt **Kake-spesial! #vtoa**

jellyofdeath Takk til @stianlagstad for snakk om kaker, som førte til at jeg ble enda mer sulten enn jeg allerede var. #vtoa
31. okt **Kake-spesial! #vtoa**

VT OsloAkershus Infoansvarlig ELSKER pepperkaker på #vtoa <3
31. okt **Kake-spesial! #vtoa**

sigridmg Dietten til #vtoa:High carb, high fat.
31. okt **Kake-spesial! #vtoa**

ThereseLeroen Har spist for mye, til tross for at bakbenkerne fikk beskjed om å holde tilbake med spisingen #vtoa
31. okt **Kake-spesial! #vtoa**

nyhetsredaktør: **Ingvild Sagmoen**
ingvild.sagmoen@universitas.no 454 45 774

NYHET

Rundstjal UiA i studietida

KLEPTOMAN: En student ettersøkes for å ha stjålet et stort antall gjenstander fra Universitetet i Agder (UiA) gjennom studietida på Sørlandet. Det melder Grimstad adressetidende. Personen er siktet, og saken behandles hos politiadvokat Ernst Ragnar Pfaf, som mener det er grunn til å tro at studenten er kleptomani. Studenten skal ha stjålet:

– Alpinutstyr, verktøykasser, pc-er og pc-skjermer, lamper, engangskaffe, tyggegummi, engangstannkrem, lakris, frokostblandinger, nøtteblandinger, redningsvester, verneklær, skiutstyr, bildekk, verktøy, ved, sykler og doruller fra offentlige bygg, ifølge politiadvokaten. UiA ønsker ikke å uttale seg om konsekvensene for studenten.

Utvekslingsstudent knivstukket på lesesalen

SØR-AFRIKA: En norsk utvekslingsstudent i Durban ble overfalt og knivstukket på lesesalen, meldte VG nett mandag. Ifølge sørafrikanske medier ble den kvinnelige utvekslingsstudenten ved et universitet i Durban stukket med kniv gjentatte ganger i nakken, ansiktet og skuldrene. 21-åringen er student ved Høgskolen i Oslo og Akershus. Overfallet skjedde 24. oktober. En etterforskning er satt i gang, men gjerningsmannen er fortsatt ikke pågrepet. Utenriksdepartementet sier til VG nett at de undersøker saken.

BI klatrer på ny rangering

BLIR ANBEFALT: Handelshøyskolen BI er nå nummer 25 på Eduniversals årlige rangering av verdens mest synlige handelshøyskoler. BI klatrer dermed to plasser fra i fjor, ifølge DN talent. Øverst på lista troner Harvard Business School, etterfulgt av London Business School. Det franske konsultentselskapet SMBG, som står bak lista, har bedt tusen rektorer og dekaner om å anbefale internasjonale handelshøyskoler. I tillegg har en komité vurdert skolenes kvalitet og internasjonale betydning.

– Høy synlighet er viktig for å være med i kampen om de beste studentene og forskerne internasjonalt, sier BI-rektor Tom Colbjørnsen til DN talent.

UNIVERSITAS FOR 25 ÅR SIDEN

Universitas nr. 1, 1962.

UNIVERSITAS FOR 50 ÅR SIDEN

« Studentersamfundet spør studentene: Har kristendommen utspilt sin rolle? Vi mener det er grunn til å stille dette spørsmål. Kirke og kristendom interesser i dag bare folk 1) som en stemningsfaktor midt i all julereklamen 2) når det er kirkestrid.

Universitas nr. 1, 1987.

Stemte fo

Inhabilitet, panikk og taktiske tabber. Studentpolitikerne har igjen fordelt pengene dine.

TILDELINGSMØTET

tekst: **Gabriel Steinsbekk**

foto: **Patrick da Silva Sæther**

Det er kjent for å dra ut i evigheter, er notorisk for at forslag kommer i hytt og pine, og mangler sidestykke i studentpolitikken i Oslo og Akershus.

På velferdstingsmøtet i månedsskiftet oktober/november, bedre kjent som tildelingsmøtet, ble det i forrige uke delt ut 14,5 millioner av dine semesterkroner.

Det ble en kaotisk forestilling.

Flere hatter og mere søl

Forvirringen begynte da kontrollkomiteen, som skal sørge for at alt går etter boka, påpekte at fire av representantene i salen burde være inhabile. Disse fire sitter alle i ledelsen eller styret til en organisasjon som har søkt om penger fra Velferdstinget. Hvis de ble værende, ville de i praksis sitte og dele ut penger til seg selv.

– Det er veldig spesielt hvis man ikke erklærer folk inhabile når de er det, som kveldens ordstyrer uttrykte det.

De fire personene det gjaldt var Tord Øverland fra Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA), Fredrik Moberg fra studentforeninga på BI (SBIO), Tor-Inge Gloppen fra Idrettshøgskolen og Morten Olsen fra menighetsfakultetet.

Velferdstinget overhørte kontrollkomiteen, og med én enkel votering ble inhabiliteten vasket vekk. Ordstyrerens innvendinger trengte ikke gjennom, og tilfældighetenes spill var i gang.

Mer penger, men til hva?

Pengene Velferdstinget fordeler på tildelingsmøtet kommer fra Samskipnaden i Oslo og Akershus (SiO). Disse pengene må det søkes om.

Før tildelingsmøtet gir hovedstyret i SiO signaler om hvor mye penger det er fornuftig å søke om. Hvis denne strikken tøyes for langt, får rett og slett ikke studentpolitikerne alle pengene de har delt ut til mer eller mindre gode formål.

Panikken slo derfor inn over ledelsen, Velferdstingets arbeidsutvalg, da resten av foramlingen vedtok å øke summen Velferdstinget søker SiO om, med 430 000 kroner.

Det brøt ut frenetisk hvisking og tisking. Flertallet hadde ikke visst sitt eget beste.

– Nå tror dere kanskje at dere har vært lure, sa nestleder Signy Grape.

Studentpolitikerne ble iherdig oppmuntret til å ikke bruke de pengene de nettopp hadde stemt for. Arbeidsutvalget fikk for en gangs skyld viljen sin, for ingen foreslo å bruke de ekstra

430 000 på noe som helst.

På jakt etter spenn

Men det betydde ikke at alle hadde sagt seg fornøyd. Studentpolitikerne fra HiOA og BI hadde nemlig satt seg et mål for kvelden: De skulle ha mer penger til eget bruk.

BI foreslo å øke sin egen inntjening med både 200 000 og 300 000 kroner. HiOA var mer sparsommelige. De ville bare ha en økning på 150 000 kroner. Øystein Fimland forklarte hva høgskolens tillitsvalgte skulle bruke pengene på:

«Nå tror dere kanskje at dere har vært lure.»

Signy Grape, nestleder i Velferdstinget.

r mer til seg selv

Så mye får studentdemokratiene:

Institusjon:	Kr:
Universitetet i Oslo	750 000,-
Høgskolen i Oslo og Akershus	350 000,-
Handelshøyskolen BI	300 000,-
Det teologiske Menighetsfakultet	30 000,-
Polithøgskolen	25 000,-
Norges Idrettshøgskole	20 000,-
Norges Musikkhøgskole	20 000,-
Veterinærhøgskolen	20 000,-
Norges Informasjonsteknologiske Høyskole	20 000,-
Høyskolen Diakonova	15 000,-
Lovisenberg Diakonale Høyskole	15 000,-
Arkitektur- og designhøgskolen	15 000,-
Barrat Due Musikk-institutt	10 000,-
Norges Dansehøyskole	10 000,-
Kunsthøgskolen	10 000,-
Rudolf Steinerhøyskolen	10 000,-
Høgskolen i Staffeldtsgate	10 000,-
Høyskolen for ledelse og teknologi	10 000,-

Så mye får studentforeningene:

Institusjon:	Kr:
Universitas	2 480 000,-
Radio Nova	1 600 000,-
Det Norske Studenter-samfund	850 000,-

Bingo og baluba: Under velferdstingsmøtet i forrige uke hadde studentpolitikere fra HiOA og BI bestemt seg. De skulle ha penger til sine «egne, heller dyre, seminarer».

– Vi trenger penger til våre egne, heller dyre, seminarer. Disse økningene måtte komme fra et sted. BI og HiOA gikk på jakt hos studentmediene. Universitas ble kuttet med 150 000 kroner, og Radio Nova ble kuttet med 100 000 kroner.

Men fornuftsekteskapet sprakk før bryllupsnatta nådde

sitt klimaks. Det flertallet som hadde eksistert for å kutte i studentmediene, var ikke-eksisterende da det skulle stemmes over de foreslåtte økningene. Verken BI eller HiOA klarte å få flertall for sine forslag.

Den taktiske brøleren var et faktum. Pengene gikk i stedet til kulturstyret, som gir penger

til alt fra tidsskrifter til enkeltarrangementer. Der kan verken studentforeninga på BI eller studentparlamentet på HiOA søke om penger.

Møtekritikk

Etter et fem timers sirkus ble årets møte avsluttet med en oppsummeringsrunde. Hva

hadde vært bra og hva hadde vært dårlig med møtet? En studentpolitiker oppsummerte det slik:

– Jeg vil takke for et fint og

profesjonelt møte. Det var litt lite pizza, men bra med sjokolade.

Les også nyhetskommentar på side 2 og 3.

Må fortsatt betale for julebord

Tidligere år har studentrepresentantene i Velferdstinget i Oslo og Akershus kommet til dekket julebord én gang i året, uten å selv betale noe for gildet. Det ble det slutt på i fjor da julebordspotten i budsjettet ble kuttet. Da måtte nemlig studentpolitikere betale en egenandel på 150 kroner for å

ferie seg selv og innsatsen i året som hadde gått.

Det ville representant Halvor Moen fra Høgskolen i Oslo og Akershus gjør noe med under årets tildelingsmøte. Moen ville øke pengebruken på julebordet med 7500 kroner til 23 500 kroner. – Sosial mingling er viktig. Vi

bør kunne komme sammen utenom møtene, og utenom at vi er i tottene på hverandre, sa Moen under fremleggelsen av forslaget sitt.

Forslaget fikk ikke flertall, og studentpolitikere må derfor også neste år betale for ribba og pinnekjøtt sitt selv.

gabriel.steinsbekk@universitas.no

NYHET!

50 % RABATT PÅ HÅRKLIPP

Motta et stempel for hver frisørtime og få hårklipp til halv pris på frisørtime nr 5. Klippekortet får du ved første time.

Kom inn og bestill time eller ring 22 46 08 05

K.A.N.
F R I S Ø R

– er du mester så er du mester!

EN AV TRE UIO-STUDENTER HOPPER AV:

– Dette er

Ber om tiltak: Tord Lien (Frp) mener det må gjøres noe med de høye frafallstallene i høyere utdanning. – Vi bør i alle fall ned på 15 prosent, sier han.

UiO er i norgestoppen når det gjelder frafall av bachelorstudenter. Frps Tord Lien mener for mange velger studium på tynt grunnlag.

FRAFALL

tekst: Are W. Sandvik

foto: Skjalg Bøhmer Vold

Av over 4000 bachelorstudenter som startet ved Universitetet i Oslo (UiO) høsten 2009, sluttet over 36 prosent av dem før uteksaminering våren 2012.

– Det er ingen tvil om at det er alvorlige tall, sier andre nestleder i kirke-, utdannings- og forskningskomiteen på Stortinget, Tord Lien (Frp).

Mange slutter

Tallene han snakker om er fersk statistikk fra Database for statistikk om høgre utdanning (DBH). De viser at over en av tre studenter som begynte på bachelorstudier ved UiO høsten 2009, sluttet før de skulle vært uteksaminert våren 2012.

Til sammenligning var frafallet på 28,5 prosent ved Høgskolen i Oslo og Akershus og 21,1 prosent ved Universitetet for miljø- og biovitenskap.

Dårlig rådgivning

En av grunnene til at så mange slutter på sin bachelorgrad, mener Lien er for dårlig rådgivning i ungdoms- og videregående skole.

– De som gir råd på videregående skole er oftest lærere, og de kjenner jo bare en side av systemet. Vi må få studenter, næringslivsledere og offentlige ledere inn som rådgivere.

I tillegg mener han en del unge blir utsatt for reklame som ikke gir et korrekt bilde av de ulike studieinstitusjonene.

– Ta for eksempel kinoreklame. Det er jo salg, og ikke god kvalitativ informasjon om institusjonen, sier han.

Vil involvere næringslivet

En annen grunn til at så mange velger å avslutte utdanningen sin er at spesielt mange av universite-

tene i Norge er for dårlige på samarbeid med arbeidslivet, mener stortingsrepresentanten.

– Man kommer ingen vei om man bare er god på forskning. Det er også viktig å være god opp mot studentene og mot næringslivet.

Lien bruker USA som eksempel.

– Se for eksempel på et universitet som Stanford. De har drøssevis av nobelpriser, men oppfordrer likevel studentene sine til å konsentrere seg om å starte bedrifter. Det er jo ikke nødvendigvis noen mismatch mellom arbeidslivsfokus og forskning, sier han.

Jobber mot frafall

Prorektor ved UiO, Inga Bostad, forteller at de i rektoratet er klare over at en god del av studentene som starter sin bachelorgradsutdanning ved universitetet faller fra.

– Vi ser jo, også fra tidligere tall, at frafallet er større enn vi ønsker, men vi følger nøye med, jobber aktivt med dette og tar det veldig alvorlig.

Hun påpeker at det kan være ganske problematisk å fastsette hva som bør være akseptabelt frafall.

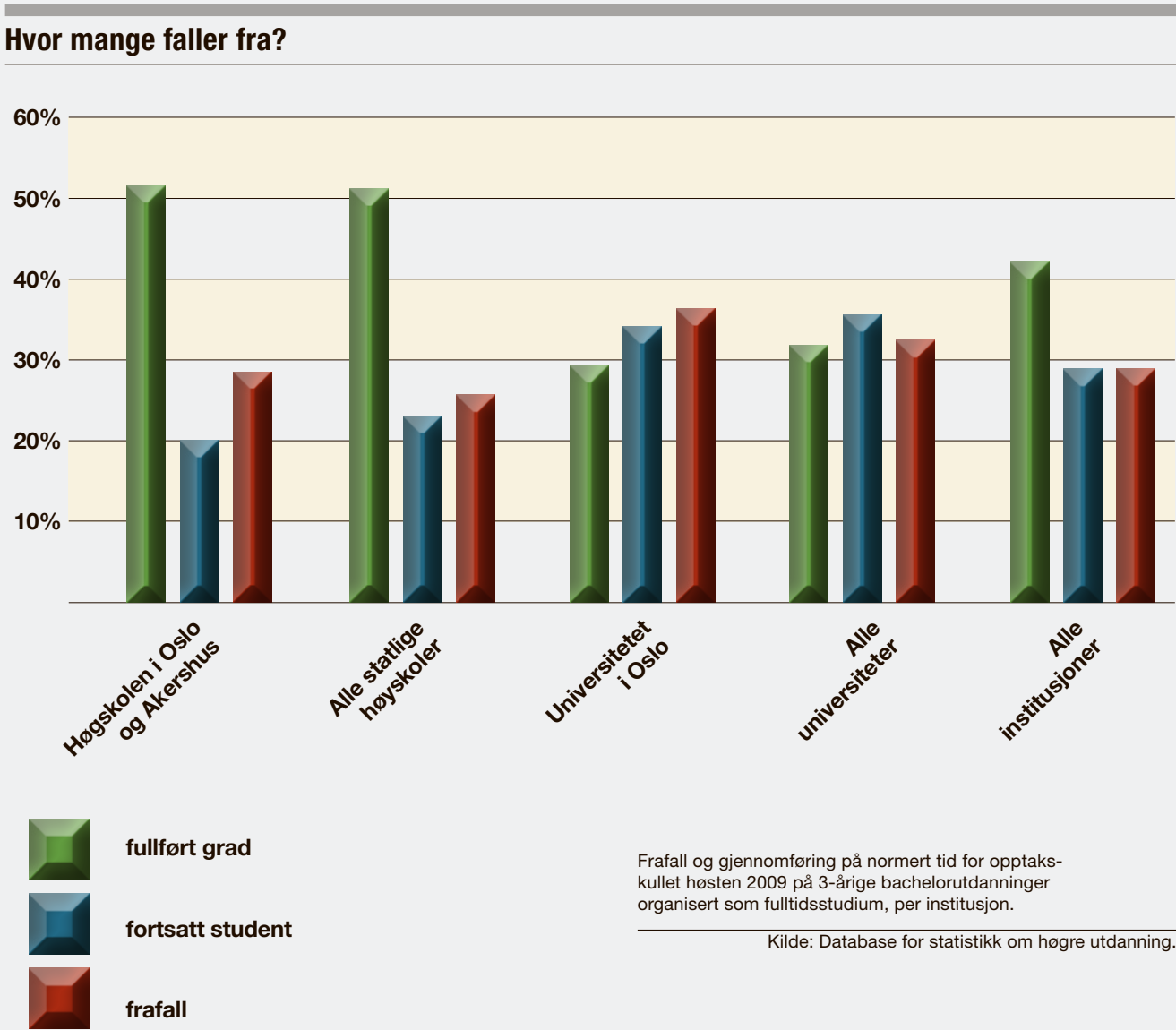
– Det er vanskelig å vite hvor høyt et normalt frafall er. Det er jo lov til å ombestemme seg.

Institusjonene konkurrerer

Harald Åge Sæthre, prosjektleder ved Universitetet i Bergen, forfatter i disse dager en bok om frafallsproblemet. Han mener blant annet at konkurransen mellom institusjonene kan føre til at kommende studenter søker på feil grunnlag.

– Det har blitt stor konkurranse mellom institusjonene om å hente inn studenter. Pluss-sidene ved

alvorlig

egen institusjon blir ofte framhevet i markedsføringen, mens minus-sidene ofte blir hysjet ned. Sæthre nevner flere punkter han mener er viktige i arbeidet med å minke frafallet.

«Et kort orienteringsmøte og en fylleuke holder ikke.»

Harald Åge Sæthre, prosjektleder ved Universitetet i Bergen.

– Blant annet er det viktig å gi studentene god informasjon før de søker og ta godt imot dem når de har kommet inn. Et kort orien-

teringsmøte og en fylleuke holder ikke. De må tas imot og bli hjulpet til å danne et sosialt nettverk. Og myten om at det er de svakeste studentene som kaster inn håndkleet er feil, mener han. – Ifølge mine tall har minst 80 prosent av studentene en plan om å gjennomføre studiet sitt, men likevel slutter nesten halvparten. Mange av de som slutter er veldig flinke studenter. De som tror bare de svakeste slutter, tar feil, forteller Sæthre. Ifølge Sæthre er ikke frafallet fra kullet som skulle uteksamines ved UiO våren 2012 sensasjonelt sammenlignet med tidligere tall. – Jeg jobber med frafall og synes tallet er høyt, men UiO er ikke alene om dette, avslutter han.

arews@universitas.no

Vrange tall

På spørsmål om frafallstallene DBH sitter på kan brytes ned på til institusjons- og kursnivå, bekrefter seksjonsleder Benedicte Løseth det. Likevel ønsker de ikke å gå ut med dem. – Tallene er fortsatt under utvikling. Dette er delvis på grunn av utfordringene med individdata og sammenlikninger over tid der det for eksempel har vært endringer i organisasjonsstrukturen, samt studentens generelle fleksibilitet når det gjelder å registrere seg på forskjellige program/institusjoner samtidig. Det hersker rett og slett tvil om hva tallene og begrepet frafall betyr.

universitas@universitas.no

5 PÅ PLASSEN

Hva synes du om informasjonen dere får på skolen om høyere utdanning og veien videre etter videregående skole?

Liberty Caravana

Sogn vgs., allmenn påbygning

– Jeg må finne ut det meste selv. På utdanningsmessa som vi hadde var universitetene og høyskolene dårlig representert.

Sarah George

Sogn vgs., allmenn påbygning

– Jeg finner info selv. På skolen her er det dårlig. Rådgiverne er alltid opptatt, og når man får samtale, er den for kort til at man får noe ut av det.

Abraham Nyembo

Sogn vgs., allmenn påbygning

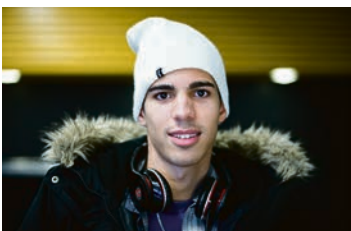
– Jeg har ikke fått noe info her, men jeg vet allerede at jeg skal begynne på høyskole når jeg er ferdig.

Safia Abdi Assis

Sogn vgs., allmenn påbygning

– Jeg har søkt litt rundt selv, og skal studere økonomi på HiOA når jeg er ferdig her. Men om man vil ha informasjon, må man finne den selv.

Mourad Yarrari

Sogn vgs., allmenn påbygning

– Informasjonen er helt grei. Jeg har jobbet en stund etter at jeg tok elektro, men ville ha studiekompetanse for å komme meg inn på BI.

Frykter arbeidsløse p

Tøff konkurranse: Til neste år uteksamineres et rekordstort politistudentkull. Konkurransen om politijobbene blir trolig hard.

Økonomiske utfordringer og rekordstore opptakstall kan føre til arbeidsledige politistudenter. Det bekymrer Riksrevisjonen.

POLITIUTDANING

tekst: Geir Molnes

foto: Patrick da Silva Sæther

På grunn av en presset økonomi i politi- og lensmannsetaten frykter Riksrevisjonen at mange politidistrikter ikke vil ha nok penger til å rekruttere nye politifolk. Det kan ramme nylig uteksaminerte politistudenter når de skal søke jobb til sommeren.

Studentkullene fra Politihøgskolen (PHS) som uteksamineres i årene framover vil være vesentlig større enn kullene som ble ferdige i 2010 og 2011. Det kan gjøre situasjonen ekstra vanskelig.

Presset politiøkonomi

Arne Johannesen, leder i Politiets fellesforbund (PF), deler Riksrevisjonens bekymringer.

– Problemet er at det er for dårlig økonomi i politidistriktene. De har ikke penger til å ansette nok folk når de gamle slutter. Det er bevilget nok penger til nye stillinger gjennom statsbudsjettet, men det hjelper ikke når man mangler driftsmidler i politidistriktene. Derfor må vi styrke driftsbudsjettet til politiet med 500 millioner kroner, sier Johannesen.

Politidistriktene må bruke mye penger på et nytt IKT-system, og på brukerbetaling til det nye nødnettet de neste årene. Dette har gjort budsjetttrammene for

politidistriktene mer presset.

Johannesen frykter konsekvensene av dette blir at flere politidistrikter må spare inn pengene på rekruttering.

– Jeg er glad for at regjeringen har økt opptaket på PHS. Men hele poenget med å utdanne politifolk er at samtlige må få jobb i politiet. Det nytter ikke hvis de ender opp som vektere, eller i andre stillinger i privat næringsliv, sier Johannesen.

– Vanskelig situasjon

– Rapporten er bekymringsfull lesning. Det er fint at Riksrevisjonen setter fokus på en vanskelig situasjon for studentene på PHS, sier Are Arneberg, leder for Studentrådet ved Politihøgskolen.

Det er politimesteren i de forskjellige politidistriktene som bestemmer hvordan de skal bruke midlene de får over statsbudsjettet.

I årets statsbudsjett har regjeringen lagt til rette for 350 nye stillinger. Men det er ikke gitt at politidistriktene vil bruke like mye penger på nye ansettelser som det regjeringen ønsker.

Arneberg forventer at politidistriktene følger regjeringens signaler.

– Vi må kunne forvente at politidistriktene følger de signalene som regjeringen har gitt, og at de bruker pengene som tiltenkt. Studentene bekymrer seg likevel for om det er nok stillinger når de blir ferdig uteksaminert

Let
Andre
TEATRET
PRESENTERER STOLT:

Billetter, mer info
og annet morro på
detandreteatret.no

HVER FEDAG KL 20 HELE NOVEMBER MED
PREMIERE FREDAG 09. NOVEMBER KL. 20.00

Billetter kan kjøpes i døra eller på internett

olitistudenter

til sommeren. For det er jo sånn at når man går på Politi­høgskolen så ønsker man å bli politi, sier Arneberg.

Dårligere politidekning

I 2008 satte den rødgrønne regjeringen som mål at politidekningen i Norge skal være på to politibetjenter per 1000 innbyggere innen 2020. Den gang var dekningen på 1,8, i dag er den nede på 1,57.

Riksrevisjonen skriver at det kan bli vanskelig for regjeringen å oppnå politidekningsmålet.

Høyres justispolitiske talsmann André Oktay Dahl mener regjeringen har prøvd å skape et feilaktig inntrykk av situasjonen.

– Regjeringen har kommet kraftigere og kraftigere på etterskudd.

Vi har diskutert dette med både Storberget og Faremo. De har latet som de har full kontroll, men politidekningen har bare gått nedover. I en del politidistrikter er den katastrofalt lav. Regningen som neste regjering må pluk-

ke opp blir bare større og større, sier Dahl.

Dahl etterlyser mer ressurser til politiet, og ønsker en separat finansiering av politiets nye IKT-system for å sikre at politidistriktene har nok penger til å ansette nye politibetjenter.

– Det er for få politifolk til å gjøre jobben som samfunnet trenger. Politiet trenger mer ressurser for å sørge for å få ansatt folk. På grunn av IKT-satsingen må politidistriktene velge mellom å ansette nye folk og å oppdatere IKT-systemene, sier Dahl.

– Politistudentene får jobb

Astri Aas-Hansen, statssekretær i Justisdepartementet, deler ikke Riksrevisjonens bekymringer. Hun mener regjeringen har lagt til rette for at neste

års rekordstore politistudentkull vil få jobb i politiet.

– Vi har økt bevilgningene til politiet. Og vi har vært tydelige på at politibemanning og jobb til politistudentene må vektlegges. Derfor har vi strammet inn sty-

ringen overfor politidirektoratet, for å sikre at midlene faktisk brukes til å ansette nyutdannede. Erfaringsmessig begynner omtrent 95 prosent av de som uteksamneres å jobbe i politiet, sier Hansen.

Per 15. september 2012 finnes det 301 ledige politistillinger, hvorav 80 av disse er stillinger som ferske politistudenter kan søke på, ifølge Hansen.

– Vi er i rute

På tross av den stadig fallende politidekningen, mener Hansen at regjeringen ligger godt an til å oppnå målet om en politidekning på to politifolk per 1000 innbyggere.

– Vi er på rett vei. Regjeringen har doblet opptakene på Politi­høgskolen, og vi bevilger penger til å ansette nyutdannede. Dette må vi fortsette med. Så må vi bli enda bedre på å beholde folk i politiet, sier hun.

– Kan du si at dere er på rett vei når politidekningen går nedover?

– Dekningen går ned på tross av at vi har doblet antall studie­plasser. Grunnen til at den går ned er at befolkningen øker.

– Men befolkningsøkningen burde dere vel tatt høyde for?

– Det har vi gjort gjennom økte opptak. Det rekordhøye opptaket var i utgangspunktet et ekstraordinært opptak for ett år, men nå har vi bestemt at vi må holde på det, sier Hansen.

geirmoln@universitas.no

Sammen: (f.v.) Marea Perea-Toresen, Camilla G. Øien, Meglena Antonova, Christoffer Borchgrevink Claussen, Isabel Ånestad, Anika Maria Paul, Dastan Hawrami, Marianne Nærbø og Amal Kouli.

Sammen mot ensomhet

Altfor mange studenter sliter med ensomhet, mener Røde Kors Blindern. Nå vil de at studenter skal skrive under på en kontrakt mot ensomhet.

ENSOMHET

tekst: Anders Rikstad

foto: Skjalg Bøhmer Vold

Røde Kors' lokallag på Blindern tar nå initiativ til en kampanje mot ensomhet i samarbeid med Velferdstinget og Studenthelse­­tjenesten.

– Blindern kan bli et ensomt sted. Det er lett å bli usynlig i mengden, fordi miljøet er så stort, sier prosjektansvarlig Isabel Ånestad.

Stiller seg bak

En undersøkelse fra før sommeren, bestilt av Røde Kors, viser at hele 37 prosent av ungdom i alderen 18–29 år sier de er ensomme.

Både lokallaget og Velferdstinget i Oslo og Akershus mener ensomhet er et tabubelagt tema blant studenter.

– For mange er studenttilværelsen den mest sosiale tiden i livet. Du skal finne deg selv og leve livet. Det blir en ekstra stor skuffelse hvis studenttiden ikke blir sosial, sier nestleder i Velferdstinget, Signy Grape.

Kontrakt mot ensomhet

Sist gang lederen for Røde Kors' lokallag, Marianne Nærbø, stod på stand fikk hun studenter til å skrive under på en kontrakt mot ensomhet. Poenget var å forplikte de som skrev under til å ta kontakt med en de visste var ensom,

eller bare å gi et smil til en som ikke smiler.

– Det skal bare et ord til – hallo – men altfor mange er for dårlige til det. Undersøkelsen vår viser også at seks av ti har dårlig samvittighet, fordi de ikke har tatt kontakt med personer de vet er ensomme, sier Nærbø.

Til våren har lokallaget ambisjoner om å arrangere small-talk-kurs for nordmenn som sliter med å få i gang samtaler om annet enn vær og vind. Det kommer også en overraskelse, som de ikke vil røpe, til vårsemesteret.

Bekrefter problemet

Lars Berglund, seksjonsleder og psykologspesialist ved Studenthelsetjenesten, tar imot mange studenter som sliter med depresjon og ensomhet. Han ønsker kampanjen velkommen.

– Det å normalisere ensomhet kan ha en veldig god effekt, kan­skje fordi man ikke lenger ser på seg selv som annerledes, og tør å søke hjelp. Det å senke terskelen for å søke hjelp, er en god ambisjon, sier Berglund.

– Hvorfor skjuler mange studenter at de er ensomme?

– Dette kan handle om en kulturell forventning vi har om at det å lykkes, henger sammen med å ha et rikt sosialt liv. Det å være ensom blir nok av mange opplevd som mindre attraktivt og stigmatiserende, sier Berglund.

anders.rikstad@universitas.no

Uenige om «talltriksing»

Per Sandberg, justispolitisk talsmann i Frp, har liten tro på at regjeringen vil klare målet om to politiutdannede per 1000 innbyggere innen 2020. Stortingsrepresentanten mener regjeringen har endret kriteriene underveis fordi de ser at ikke de vil klare å oppnå målet.

– Vi hadde en runde på dette

i Stortinget. Derfor jukser Faremo med tallene. De sier de skal klare å oppnå målet. Men da operer de med samtlige årsverk innen politiet. Både vaskehjelp, kantinehjelp og administrative stillinger. Ikke operative politibetjenter som det opprinnelige målet var, sier Sandberg.

Statssekretær Aas-Hansen,

mener ikke regjeringen har endret målet underveis.

– Nei, det Sandberg sier er ikke riktig. Målet om to per 1000 innen 2020 gjelder politiutdannede. Ikke vaskehjelp og kantinepersonell som Sandberg påstår, sier hun.

geirmoln@universitas.no

NAVNEKONKURRANSE: Vinn en iPad!

Høgskolen i Oslo og Akershus (HiOA) lanserer en ny og uavhengig nettavis for studenter, ansatte og andre interesserte.

Hva skal avisen hete?

Hjelp redaktør Tove Lie (bildet) med å finne det gode navnet. Vinneren får en iPad.

Gå inn på <http://blogg.hioa.no/nettavisen/> for å lese mer om konkurransen, og send inn forslag.

Frist: 20. november

Lenge siden siste tannsjekk ?

IBSEN TANNKLINIKK

Moderne klinikk sentralt i Oslo sentrum. Her brukes det samme prisliste som tannhelsetjenesten på Blindern (SIO) dvs. 20 % rabatt. Vi utfører alle typer tannbehandling. Akutte pasienter får time på dagen. Tannbleking til kun 2500,-kr Skånsom og effektiv. Du får garantert en positiv opplevelse hos oss !

Ibsen tannklinikk
Pilestredet 17, 0164 Oslo
V/tinghuset, vis a vis Sentrum parkeringshus

Tlf: 222 00 662

info@ibsentannklinikk.no • www.Ibsentannklinikk.no

Praksispine for tannlegestudentene

Praktisk studium: Odontologisk fakultet har en egen klinikk på seks etasjer, der studentene jobber noen dager i uka. Her er tannlegestudent Saira Asid i aksjon.

Forskjellsbehandling, dårlig oppfølging og manglende finansiering er bare noen av problemene som møter tannlegestudenter på praksisjakt.

TANNPINE

tekst: Jenny Dahl Bakken

foto: Patrick da Silva Sæther

Hvert semester er rundt 30 studenter fra odontologisk fakultet ved Universitetet i Oslo (UiO) ute i praksis. Men kvaliteten på praksisen er svært varierende.

– Vi har ikke midler til å kvalitetssjekke praksisstedene og passe på at studentene får den oppfølgingen de har krav på, sier dekan Pål Brodin ved Det odontologiske fakultet (OD).

Han sier flere av studentene er frustrerte over praksissituasjonen. I tillegg til kvalitetsproblemer er det også vanskelig å i det hele tatt skaffe nok plasser. Ingen har nemlig noen plikt til å ta studentene imot.

Forskjellsbehand- ler studenter

Studentforeningen Odontologisk studentutvalg (OSU) ved OD er enige i at mangelen på et praksissystem er frustrerende for studentene. Ifølge lederen av utvalget er økonomien likevel det som gjør det vanskeligst for tannlegestudentene under utplasseringen. Det ender med at noen velger bort praksis.

– Vi får ikke noe støtte for å dra ut, og må skaffe oss og betale for boliger selv. Det fører til at mange betaler dobbel husleie de fem ukene praksisperioden varer, sier leder Mads Holmelid i OSU.

Økonomiproblemene gjelder bare tannlegestudentene. Tannpleiestudentene får derimot støtte for å dra i praksis, litt avhengig av hvor i landet de ender.

– Vi føler oss forskjellsbehandlet.

Både tannlegestudentene i Bergen og tannpleiestudentene her i Oslo får støtte når de går ut i praksis, sier Olmelid og forteller at flere studenter reagerer på fakultetets forskjellsbehandling.

Avhengig av studiekrav

Seksjonsleder Henriette Kleivane bekrefter at tannpleiestudentene får en økonomisk støtte som ikke tannlegestudentene får. Hun sier det skyldes forskjellig behov for ekstern praksis.

– Alle studentene har noen krav om hvor mange og hvilke typer pasienter de må ha behandlet for å fullføre studiet. For tannpleierne er det helt nødvendig med ekstern praksis for å fylle denne kvoten, sier Kleivane, og påpeker at tannlegestudentene får dekket mer av kvoten ved praksis på fakultetets klinikk.

Totalt er det 60 bachelorstudenter på tannpleie, og rundt 320 masterstudenter i odontologi ved fakultetet.

Misnøye og frustrasjon

Både OSU og administrasjonen sier det er en del misnøye blant studentene på grunn av praksissituasjonen.

– Mange studenter synes det er frustrerende at det mangler praksisplasser, og at praksisordningen ikke er satt i system, sier dekan Brodin.

Det er heller ingen kontroll med hva studentene egentlig lærer i praksisen, bortsett fra evalueringen etterpå.

– Det er stor variasjon når det gjelder hva studentene får gjort i praksis, og hvor mye oppfølging de får fra praksisstedet, sier OSU-leder Holmelid.

Står på egenhånd

28 studenter er ute i praksis dette semesteret. 14 av dem har måttet skaffe seg praksisplass på egen hånd, og ifølge dekan Brodin ble det nok praksisplasser «i ellefte time». Han sier fakultetet ikke har midler til å skaffe gode nok praksisplasser til alle studentene.

– Siden 2006 har vi blitt kuttet i underkant av 15 prosent i basisfinansiering. Vi har ikke råd til å finansiere praksisplassene selv, sier han.

Dekanen er oppgitt over den manglende politiske finansieringen av praksisplassene, som fakultetet sårt trenger. UiO-studentene

konkurrerer om praksisplassene med studenter fra universitetene i Bergen og Tromsø om plassen.

– Stortinget har store visjoner for tannhelsefeltet i Norge. Likevel bevilges det lite penger til praksisplasser, sier Brodin.

Økt praksispress

Fra og med høsten 2011 tok fakultetet opp 65 studenter i høstsemesteret, og endret dermed på den tidligere ordningen, hvor 30 studenter ble tatt opp hvert semester. Den gamle ordningen gjorde at studenter var ute i praksis både om våren og om høsten, da alle studentene har praksis i tiende semester.

Nå som opptaket er endret vil alle studentene gå ut i praksis samtidig. Det kan fort føre til økt press.

I disse dager revideres studieplanen til odontologisk fakultet. Ifølge Brodin er det ingen planer om å fjerne praksisen fra planen, selv om fakultetet har lite penger.

– Vi skal opprettholde plassene, under forutsetning av at det blir eksternt finansiert og at vi får nok plasser, sier han.

debattredaktør: **Thorbjørn K. Borlaug**
t.k.borlaug@universitas.no 413 13 690

Kronikk: **3500 tegn**

Leserinlegg: **maks 2000 tegn**

Replikk: **800 tegn**

Sendes til: **universitas@universitas.no**

Frist: **fredag klokka 15**

Legg ved portrettfoto. Redaksjonen forbeholder seg retten til å forkorte innleggene.

DEBATT

Pinlig anmeldelse

FORELESNINGSANMELDELSENE

Øystein Inge Sjaastad, mangeårig exphillærer

Det er på høy tid at studentene får evaluere sine læreres pedagogiske innsats gjennom underveisevalueringer og anmeldelser i media, når studentene selv må finne seg i å få karakter av lærerne til eksamen. Men enhver sensor er underlagt skrevne og uskrevne saklighetsregler. Det gjelder også dem som evaluerer forelesernes pedagogiske innsats, eksempelvis Jenny Dahl Bakken når hun anmelder Jens Saugstads forelesning til exphil om Peter Singers bidrag til den etiske diskusjonen om abortspørsmålet. En som gir undervisning i etikk gir relevant informasjon når han påpeker Aristoteles' høyst kvinnekriminerende, men ikke mindre innflytelsesrike syn på befruktning. For øvrig bruker Simone de Beauvoir flere sider på å gjennomgå eldre mannlige filosofers fordomsfulle syn på kvinner i en annen av pensumtekstene til exphil. Hvorfor ønsker ikke en kvinnelig anmelder den typen bidrag velkommen i stedet for å henge dem ut til spotte og spe?

Som mangeårig kollega av Jens Saugstad har jeg ofte opplevd å være uenig med ham i faglige diskusjoner, men det har aldri falt Saugstad inn å kritisere undertegnede for høyere alder eller omvendt fra min side å kritisere Saugstad for å være yngre av år og dermed muligvis ha mindre livserfaring. Det vil heller aldri falle meg inn å mistenkeliggjøre Jenny Dahl Bakken fordi hun er adskillig yngre av år, enn si for hennes kjønn.

Bakken skriver i sin anmeldelse: «Sett inn blinkende varsellamper her: En middelaldrende mann som skal

synse om hva en annen middelaldrende mann tenkte om abort på 90-tallet». Dette er et ad-hominem-argument som er usaklig når saken ikke er mannen selv, men som her hans formidlingsevne. Det er å ta mannen og ikke ballen, som det heter i fotballspråket. Men anmelder Jenny Dahl Bakken tar både mannen og ballene. Dessuten er Peter Singer (født i 1946) strengt tatt «eldre» og ikke «middelaldrende».

Det er redaksjonens, og i særlig grad redaktørens ansvar å sørge for at en offentlig kritikk i et akademisk organ holder en akademisk akseptabel standard ut i fra gjeldende saklighetsregler, eksempelvis slik de er nedfelt i Arne Næss' saklighetslære som engang var pensum til exphil. Det gjør ikke Jenny Dahl Bakken i sin anmeldelse, som sauser sammen foreleserens formidlingsevne, tilhørernes preferanser, exphils pensum vedtatt av kollegiet og foreleserens alder og kjønn i en eneste stor lapskaus.

I forrige nummer av Universitas har ansvarlig redaktør beklaget at Universitas «kom i skade for å bringe formuleringer som kan oppfattes som både alders- og kjønnsdiskriminerende». Jeg velger å oppfatte dette som en innrømmelse av usaklig polemikk. Men fremdeles forblir det uklart hva som er konseptet bak denne typen anmeldelser. Bør ikke redaktøren uansett sørge for at Universitas' sensorer heretter evaluerer det som spalten signaliserer er dens tema – foreleserens evne til å formidle sitt fag på en forståelig og inspirerende måte?

Alle får prøve seg

STRYK

Janne Log, kommunikasjonsdirektør ved Handelshøyskolen BI

Universitas slo 31. oktober fast at «BI-studentene stryker mest». Tallene fra Database for statistikk og høyere utdanning er riktige, men de forteller ikke alt.

Det er riktig at mange BI-studenter stryker på lavere nivå. Handelshøyskolen BI har en strykprosent på 15,2 prosent mot et landsgjennomsnitt på 7,6 prosent. Men statistikken sier ingenting om at tallet er høyt på første året, men faller dramatisk på andre og tredjeåret.

Handelshøyskolen BI fører ikke en policy som innebærer å avvise folk i porten. Vi tar inn tusenvis av unge hvert år. Noe vi gjort i mange år. Vi

løfter de beste videre gjennom krevende masterstudier og vi har seks doktorgradsspesialiseringer. Tilsammen har BI utdannet 237.000 kandidater de siste 20 årene.

Alle får altså en mulighet ved Handelshøyskolen BI. Men vi stiller strenge krav til progresjon. De som ikke jobber hardt og avlegger et visst antall eksamener i løpet av første året, får ikke fortsette videre i studiet. Dermed blir også strykprosenten høy på lavere grad.

Strykprosenten på BI viser at vi setter krav til studentene. BI har også innført karakterkravet B for å komme inn på masterstudiene.

Kandidatene som utdannes fra BI er svært attraktive på arbeidsmarkedet. Og vi leverer flere toppsjefer enn de andre utdanningsinstitusjonene: Hver fjerde toppsjef i Norge er utdannet ved Handelshøyskolen BI. Vi skal fortsette å gi alle en mulighet.

Rik onkel og lunken møtepils

VT-TILDELING

Mats Kirkebirkeland, politikk- og samarbeidsansvarlig SBIO

Leder av Velferdstingets Kulturstyret Aksel Braanen Sterri svarte på mitt forrige leserinnlegg i Universitas den 31. oktober. Med overskriften «velferd, ikke støtte til rike onkler» kan innlegget bli tolket som at Velferdstinget (VT) gir penger til organisasjoner som har bankkontoer som bugner over av penger som ikke blir brukt. Hvis dette er tilfelle, så er det feil. Men man bør ikke skjære alle studentorganisasjoner med høy egenkapital over en kam. Ett stikkord her er også likviditet. Når en studentorganisasjon har mange millioner i inntekter og ditto kostnader, så blir det feil å sette en grense ved f.eks. 1 million i egenkapital. Samtidig kan inntektene være usikre (næringsliv) og egenkapital kan bestå av mye langsiktige eiendeler (eiendom, inventar etc.). Kanskje den rike onkelen ikke er så rik som han fremstår?

Forslaget mitt om å åpne for en revidering VT-tildelingen mener jeg kom enda tydeligere frem ved tildelingsmøte den 31.oktober.

Her er noen punkter som bør diskuteres:

- Toveis-kommunikasjon mellom VT-AU og søkerne under selve behandlingen av søknaden.
- Søker-organisasjonene bør få en fastlagt tid under tildelingsmøte for å presentere søknaden, organisasjonen og svare på spørsmål fra VT-representantene.
- At studentdemokratiene konkurrerer om den samme potten som kulturinstitusjonene og studentmediene, når de fleste VT-representantene sitter for et studentdemokrati.
- VT-AU har veldig stor dagsordenmakt.

Helt til slutt må jeg få takke Ad Notam med prisen for årets «dølleste» leserinnlegg. Men jeg er dessverre nødt til å levere prisen tilbake. Jeg foreslo nemlig den svært så humoristiske overskriften «fare for lunken møtepils» som ikke ble brukt. For lunken møtepils, ble det nemlig på flere.

Skivebom av Studentparlamentet

PETROLEUMSFORSKNING

Amaar Ali Malik, samfunnsøkonomisk analyse ved UiO, redaktør i Equilibrium Magazine

Tidligere i høst uttalte leder for Studentparlamentet, Morten Bakke Kristoffersen, at "Universitetet i Oslo ikke skal drive med forskning som øker eller forlenger petroleumsutvinningen." Han maner UiO til "å gå foran som et godt eksempel" i det "klimakrisen kommer stadig nærmere." Selv om tanken er god, holder ikke resonne mentet mål verken fra et samfunnsøkonomisk, etisk eller fordelingshensyn.

Ut fra et samfunnsøkonomisk nyttemaksimeringshensyn er det problematisk å kutte forskningsstøtten. Hovedideen som må legges til grunn om hvorvidt forskning bør stanses er at nytten ved klimagvinsten ikke kan prises til det uendelige. Forskningskutt er derfor et spørsmål om samfunnsøkonomisk optimal anvendelse av ressurser. Problemstillingen bør være om nytten ved forskningsstans (mindre oljeaktivitet og

mindre utslipp av klimagasser) er større enn kostnaden (svækkelse av olje- og leverandørindustrien, og dermed også mindre penger for velferdsordninger som skoler og sykehjem).

Fra et fordelingshensyn kan man spørre om det er riktig av større oljeproduserende land som Norge, i et forsøk på at fremtidige generasjoner skal få det bedre, å akseptere at fremadvoksende økonomier med enorme energibehov skal hindres tilgangen til olje og miste muligheten til å flytte hundrevis av millioner mennesker ut av fattigdom. Et annet sentralt spørsmål er hvorfor Studentparlamentet vektlegger nytten til fremtidige generasjoner så (urimelig) høyt når det er milliarder av mennesker som lider av nød i verden i dag.

Fra et etisk ståsted, bør verdensbefolkningen selv få bestemme hvor mye de er villig til å gi opp av velferd i dag for at kloden skal gå en grønnere fremtid i møte. Det er derfor verden trenger globale tiltak med rot i markedsmekanismen, som samfunnsøkonomisk effektive klimaavgifter, fremfor idealistiske og lite gjennomtenkte utbrudd fra Studentparlamentet.

kulturredaktør: **Guro Havro Bjørnstad**
g.h.bjornstad@universitas.no 994 74 582

reportasjeredaktør: **Agnes Klem**
agnes.klem@universitas.no 952 20 554

KULTUR

Forskningsjuks skadar fagfeltet

JUKS: Blir ein forskar tatt for juks, kan det også gå ut over ein ærlig kollega. Ei ny amerikansk studie har sett på kva konsekvensar forskningsjuks får, der dei har funne at fagfeltet i etterkant slit med både sitering og pengar. Det skriv forskning.no.

– Ting eg var med på ble ikkje

sitert i det hele tatt, og blir fortsatt ikkje det, seier Magne Bryne til nettsida.

Han er ein tidlegare kollega av Jon Sudbø, den norske kreftforskeren som blei tatt for juks då det viste seg at han hadde funne opp 900 pasienthistoriar.

Stress og snørr

FOLKER RARE: Hatt det hektisk i det siste, og så topper det seg med tett nese og sår hals? Nå er det endelig bevisst: folk som er stressa, blir lettere forkjøla. Amerikanske forskere sprøytet to forskjellige forkjølelsesvirus inn i nesene på 276 frivillige, skriver nrk.no. Deretter satte forskerne de frivillige i karantene i fem dager, for så å måle hvor tette neser de fikk, og hvor mye

snørr som ble produsert. I tillegg intervjuet forskerne testpersonene, og fant dermed ut at jo mer stress, jo mer snørr.

– Det skjer forandringer i en del hormoner og signalstoffer i kroppen når man blir stresset, slik at kroppen blir dårligere i stand til å drepe forkjølelsesvirusene, sier professor i immunologi ved NTNU, Vibeke Videm, til nrk.no.

FOTO: BLPERIK/Flickr

Krabbe søker ridder

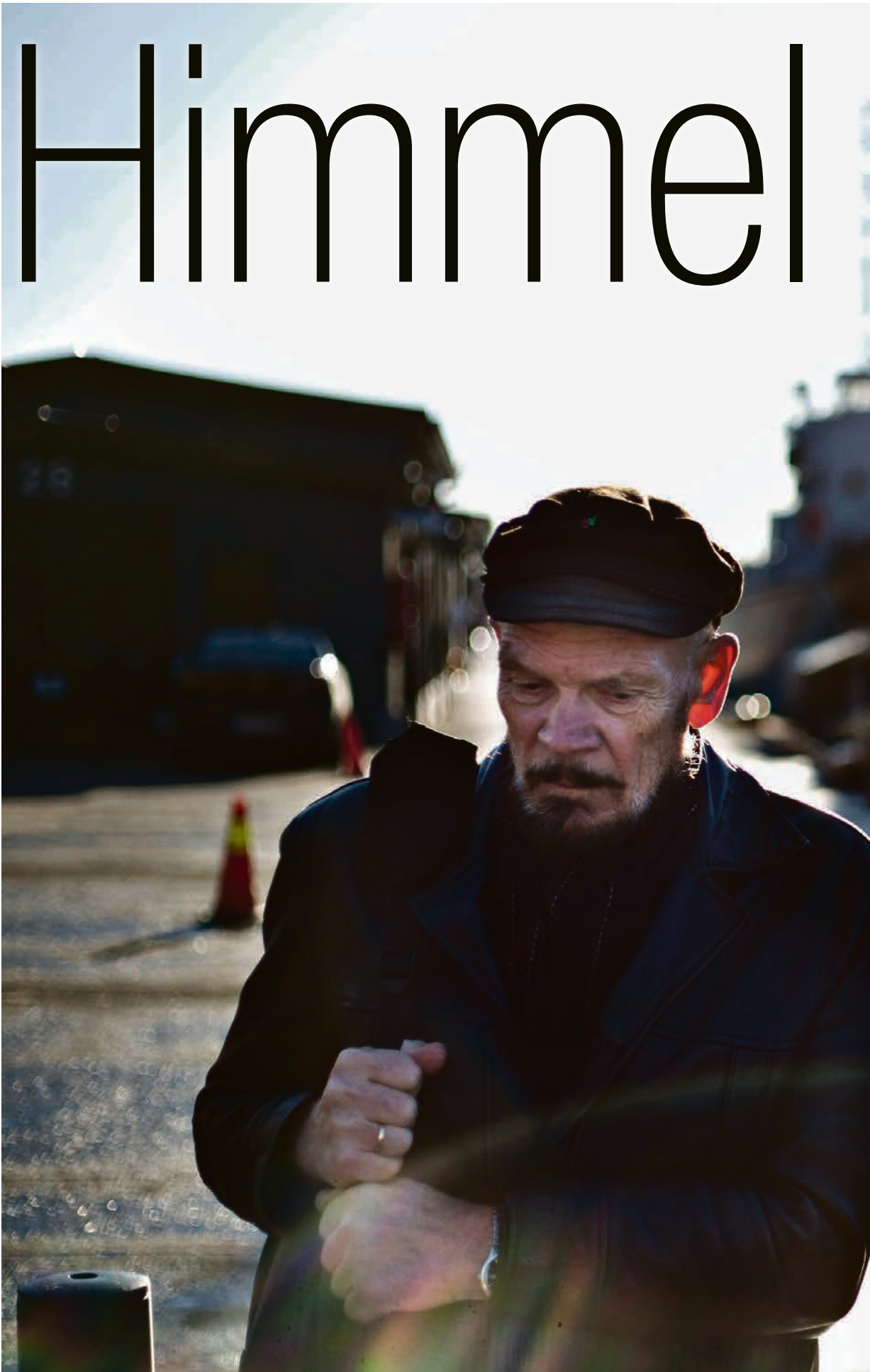
DYR ER RARE: Kongekrabbebestanden i Varangerfjorden, Tanafjorden og Laksefjorden er blitt merkbart mindre de siste årene. Dette kan skyldes at hunnkrabbene dør tidligere, og de gyter mindre enn før. Forsker Ann Merete Hjelset disputerte nylig den første norske doktorgraden om kongekrabbens biologi, skriver forskning.no. Hun mener å ha funnet en mulig årsak til problemet: Det fiskes for mye av hannkongekrabbene. Når hunnene skal bli

befruktet, må de kvitte seg med de gamle skallene sine. Når de så får et mykere skall, er krabbene sårbare, og avhengige av en hannkrabbe for å befrukte og beskytte hunnene.

– Hunnkrabbene lever omgitt av fiender, for eksempel sultne artsfrender, stortorsk eller andre rovdyr. Fiskerne tar stort sett store hannkrabber. Dermed forsvinner «ridderne» som skulle beskytte de store hunnkrabbene, sier Hjelset til forskning.no

FOTO: TRUMANLOFLIKR

Tidlig krøkes: – Det var ingen som passa på meg. Man måtte passe på seg sjøl. Men man lærte seg jo ganske fort å drikke øl, forteller tidligere sjømann Terje Enger.

I 1960 kjente alle en som hadde dratt til sjøs. I dag kjenner alle en som har vært på Bali. Er Bali-studenten den nye førstereisgutten?

UTFERDSTRANG

tekst: **Axel Geard Nygaard**

foto: **Patrick da Silva Sæther** og **Helle Gannestad**

På begynnelsen av 1960-tallet nådde norsk sjøfart bølgetoppen og over 60 000 nordmenn arbeida til sjøs. Gutter helt ned i fortensårsalderen reiste jorda rundt og var borte i flere år uten å se snur-

ten av familie og venner hjemme fra. Siden den gang har antallet norske sjøfolk sunket kraftig, og det å dra til sjøs som ung førstereisgutt eller -jente er ikke lenger et alternativ.

Men eventyrlysta er der fortsatt, og ønsket om å reise for å se verden er minst like sterkt. Hvordan får denne utferdstrangen utløp i dag? Kan man sammenligne de som dro til sjøs på femti- og

seksstallet med de som drar på studiereiser til eksotiske steder i dag?

Ikke helt stereotypisk

– Jeg har gått i strøk jeg kanskje ikke ville tørt å gå i i dag, for eksempel slumstrøk i Brasil. Jeg blei med jenter hjem som ikke akkurat bodde i de mest fasjonable strøkene. Jeg tenkte aldri over at det kunne være noe fare, forteller den tidligere sjømannen Terje Enger, og legger til:

– Det er klart at når du er så ung så er du grådig interessert i damer. Hvis man var på båter som gikk i faste havner, prøvde man gjerne å bli kjent med noen. Men ellers, hvis man hadde det travelt, måtte man gå på bordeller. Man ble tid-

og havn

lig voksen på det området også.

Han mener likevel at stereo-
typen med sjø-
mannen som aldri
kommer seg lenger
enn kneipa på kaia
ikke stemmer helt
med virkeligheten.

– Man gikk
jo gjerne på en
kneipe, men det
var ikke fylla, lik-
som. Man gikk
for å treffe sjøfolk
fra andre land og
nordmenn som var på andre far-
tøy, forteller Enger.

Enger var bare femten år da
han dro til sjøs i 1953, og han så
ikke norsk jord igjen før han var
godt over tjue. Familien hadde

dårlig råd og det var lettere for
dem at han dro hjemmefra.

Men selv
om han kom
fra trange kår,
var eventyr-
lysta også en
viktig moti-
vasjon for å
reise til sjøs.

– Det var en
måte å se ver-
den på som
var gratis. Nå
reiser folk

verden rundt på ferie, men det var
jo helt utenkelig på den tida. Jeg
hadde jo så vidt vært over grensa
til Sverige én gang, sier den tidli-
gere sjømannen.

Tøffe forhold

I arbeidet med bøkene *Sjøfolk til
havs og i havn* og *Da guttunger dro
til sjøs*, har forfatteren Lasse Træ-
dal intervjuet mange tidligere sjø-
folk. Han tror ikke at dagens reise-
studenter tar med seg de samme
erfaringene som sjømenn gjorde.

– Nå kommer unge fra et be-
skytta miljø og drar til et annet be-
skytta miljø. Det er noe helt annet.
Det regimet som førstereisgut-
tene ble satt under var beinhardt,
og de var ganske ubeskytta mot
fristelser som kneipelivet bød på,
sier han.

Han er likevel enig i at studie-
reiser til sydlige strøk kan være en
manifestasjon av den samme ung-
dommelige utferdstrangen.

– Det er klart det er eksotisk

og spennende. Utferdstrang har
unge alltid hatt. Men de som drar
til Bali har nok ofte vært ute før.
For førstereisgutter var det første
gang de forlot landet, sier Trædal.

– Hva slags erfaring tok de med
seg hjem igjen?

– Det var ganske tøffe forhold
om bord. Ungguttene disipliner-
tes veldig, og mange vokste mye
på det. Det var tøft for mange,
kanskje litt for tøft for noen, sier
Trædal.

– Annerledes enn Norge

I fjor høst studerte Nicolai Karl-
sen til å bli personlig trener på
Bali. Han forteller at han hadde
lyst til å se verden og at han elsker
å reise.

– Det å få reise til Bali og i områ-

dene rundt var helt fantastisk. Du
må ha et litt åpent sinn for å dra
til et annet land som har en helt
annen kultur. Alt er helt annerle-
des enn Norge.

I tillegg til å bli utdanna som
personlig trener føler Karlsen at
han fikk mye ut av oppholdet.

– Jeg er fotograf, så jeg reiste
mye rundt på Bali og tok bilder.
Ofte kjørte jeg rundt med scoo-
ter og så på folk, snakka med folk,
møtte folk. Du må kommunisere
med folk, selv om de ikke kan et
ord engelsk. Det var veldig spen-
nende. Etter hvert plukka jeg opp
noen ord på balinesisk og indone-
sisk.

Selv om han med sine 24 år var
en av de eldste i sitt Bali-kull, me-
ner Karlsen at folk kan vokse ►►

Tette bånd: – Du er veldig tett på andre, så du blir veldig knytta til de vennene du får der. Jeg har fortsatt kontakt med de fleste av dem jeg hang med på Bali, sier den tidligere Bali-studenten Nicolai Karlsen.

mye på å ta et studieopphold i Bali, og at man kan ta meg seg mye nyttig erfaring derfra.

– Det å dra dit rett etter videregående er nok ganske hardt, men du lærer så mye fordi du er nødt til å ta ansvar for deg sjøl. Du kan ikke få mamma til å komme trøste deg, fordi du er på andre sida av jorda. Så jeg føler at man vokser ganske mye på det, sier Karlsen.

Han mener at fylleryktet til Bali-studentene er overdrevet.

– Jeg var jo ute, men jeg valgte å fokusere veldig på studiet. Jeg var ute i helgene, som folk er i Norge også. Du drar ikke dit for å drikke. Du drar dit for å kose deg, i tillegg til skolen, mener Karlsen.

– Må være nyttig

Thorgeir Kolshus er postdoktor ved Sosialantropologisk institutt ved Universitetet i Oslo. Hvert tredje semester foreleser han i antropologi for norske studenter i India. Han mener unges syn på utreise har forandret seg de siste åra.

– Det er veldig få som bare drar på tur uten å ta noen fag, skaffe seg arbeidserfaring, eller jobbe frivillig så man kan ha noe på CV-en. Det forteller kanskje litt om at karriere planlegges tidligere enn man gjorde før, sier Kolshus.

– Har eventyrlysten forsvunnet?

– Tilfeldighetens spill er nok klart redusert. Eventyrlyst tror jeg fortsatt er viktig for de som drar til Bali og lignende. Men at man skal være åpen for at ting kan skje og at man kan endre planene umiddelbart, det tror jeg på ingen måte er like sterkt

som den var. I hvert fall blir det ikke sett på som noe positivt, mener Kolshus.

Fyll og festing

Det er ikke til å komme fra at mange har en oppfatning av at studiereiser, for eksempel til Bali, ofte handler om helt andre ting enn det rent akademiske. Fyll og

«Du kan ikke få mamma til å komme trøste deg, fordi du er på andre sida av jorda.»

Nicolai Karlsen, tidligere Bali-student

festing i umiddelbar nærhet til solfylte strender lokker kanskje vel så mye som studiepoengene man får ut av halvåret.

Kolshus var selv antropologistudent på Bali på midten av nittitallet, og jobbet senere som seminarleder og foreleser på øya. Han mener at festing utvilsomt er en viktig motivasjon for Bali-studenter.

– Du skal være ganske individualistisk orientert for å få det store kulturutbytte av å dra til Bali, sier Kolshus.

Han legger til at livet som førstereisgutt i fremmede havner nok også var dominert av alkohol og flyktige kvinnebekjentskaper.

– Det var vel første møte med ganske mange laster. Jeg tror ikke man skal overdrive den graden av kultursjokk de utsatte seg for. Opplevelsene dreide seg nok stort sett om damer og fyll.

– Og det er kanskje litt sammenlignbart med Bali-studentene?

– Ja, det får bli dine ord, men det er kanskje det, sier Kolshus og ler.

– Da jeg jobba på Bali for mange år siden var det ikke så veldig mange som var opptatt av det som skjedde rundt dem, utover diskoene.

Søker eventyr

Hva nyttige livserfaringer fra livet på sjøen angår, kan Terje Enger fortelle at språklæring har hatt mest å si for ham senere i livet. Han var nødt til å lære språk på «naturmetoden».

Han mener at tida som sjømann har vært en god ballast å ha med seg videre.

– Det har vært bra for meg å ha vært gjennom den perioden. Det at man blir så tidlig voksen, gjør noe med personligheten din. Jeg har lett for å ta avgjørelser og lett for å si ja. Det har gjort at jeg har fått jobber. Med svak utdannelse, så var ikke det selvsagt.

Enger tror at unge mennesker i dag får mange av de samme erfaringene som han selv fikk som førstereisgutt, men på andre måter.

– Den nysgjerrigheten og trangten til opplevelser vil få et slags utløp uansett. Og når man er ung søker man jo farer. Eller eventyr, i hvert fall.

axelgn@universitas.no

MIN STUDIETID

tekst: Agnes Klem
foto: Hans Dalane-Hval

HVEM: Hanne Kolstø

STUDERTE: Rytmask utøvende vokal, Musikkonservatoriet i Kristiansand

NÅR: 2004–2008

AKTUELL MED: Slapp i høst sitt andre soloalbum *Flashback*.

Kunstnerklisjéen

– Om jeg har noen gode historier? Altså, Kristiansand er en liten by, så vi kjente alle barten-derne på stambaren. Det skjedde ville ting hele tiden, det var helt normalt. Der var det aldri snakk om å gå hjem.

Hanne Kolstø har kommet slentrende inn på lange stilkeben. Hun har streng, svart pannelugg under en svart hettegenser, skjeler så du nesten ikke kan se det, og i dag er hun egentlig mest opptatt av at hun har på seg en ullgenser som nupper fælt. Hun slenger seg ned og deler villig historier fra studietida på brei Sykkylven-dialekt.

– Etter en natt på byen kunne vi løpe og hente instrumenter, stikke ned på bystranda, nakenbade og spille musikk til neste morgen, for så å avslutte nachspielet ved å gå inn på skolen som åpna klokka sju for å spille i bandrommet der. Klassisk drikking og spilling, vi var verdens mest usunne studenter.

Det skorter ikke på merkelige situasjoner hun havnet i i løpet av sine fire år i «musikerbobla» på Musikkonservatoriet i Kristiansand.

– En gang jeg hadde spilt konsert med bandet mitt «Thelma & Clyde», spøy jeg og sovna på do utpå natta. Bartenderne låste og gikk, og jeg våkna innelåst iført rosa parykk og hettegenser med diskokulemønster. Det har aldri vært så mørkt! Jeg utløste alarmen flere ganger, men ingen kom, så jeg måtte vente hultrende i mørket. Da den polske vaskehjelpen kom neste morgen og fant meg, tok det en stund før han slapp meg ut. Han trodde ikke på at jeg jobba der, nei!

Kolstø ler rått mens hun ser for seg synet hun må ha vært, før hun tar på seg en litt mer sindig maske. For selv om hun traff mange av musikerne hun har jobbet med siden på konservatoriet, synes hun formell utdanning var et tveegget sverd.

– Å studere var en splitta erfaring. Jeg er ikke fan av å vite hva jeg gjør, skrive noter og trene gehør. Du hører jo hva som er kult, det spiller ingen rolle hvilken akkord det er. På konservatoriet blir du opplært til å bli allround-musiker, det er ikke en artistlinje hvor du lærer å finne ditt eget uttrykk. Men jeg fikk treffe andre musikere og hadde fri til å leke i fire år. Inspirasjonen jeg fikk fra andre var uavurderlig.

«Bartenderne låste og gikk, og jeg våkna innelåst iført rosa parykk og hettegenser med diskokulemønster.»

Kolstø omtaler

seg selv som en «loner-type» som gikk rundt i sin egen verden. På Musikkonservatoriet var det et utpreget guttemiljø, hvor man snakket rett fra milten. Det passet Kolstø ypperlig.

– Vi var sju-åtte gutter og meg, og vi var ganske rå med hverandre. Det herder deg. Du blir målt og får kritikk og tilbakemelding av folk du respekterer.

– Var det derfor du ble en tøffas?

– Jeg er vel myk på innsiden og tøff utenpå. Du må være tøff for å overleve her i verden, det var det jeg lærte i hvert fall. Haha.

Kolstø må gå, men før våre veier skilles må fotografen knipse sitt bilde. Et strengt, bildevant blikk titter mystisk opp i kameraet.

– Det ble tøft! Etter disse svarene får jeg vel en haug med studenter etter meg som vil ha meg med på fest.

agneskl@universitas.no

Dette skjer på

Det Norske Studentersamfund

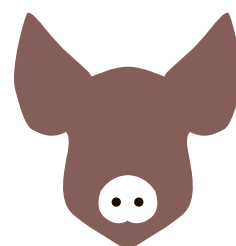
Pungrock / Lørdag 10. november / 21.00

Captain Crimson (se) + Supp.: Blues Pills (se)

Captain Crimson

70's rock had a revival during the latest ten years, but what is it that makes a band stand out in today's great variety of this kind of rock? Is it the uncompromising rawness of the blues-based Sabbath riffs that once was written? Is it the vintage speakers and instrument, combined with pure analogue recording that the commercial scene lacks? Or is it just spelled CAPTAIN CRIMSON? Four enthusiasts from Örebro, Sweden, have managed to shape a palette of blues-based rock with heavy, fuzzy elements. The result is a full-length album called "Dancing Madly Backwards" and recollects the tunes of GRAVEYARD, WITCHCRAFT, MOUNTAIN and LEAF HOUND. CAPTAIN CRIMSON also features Stefan Norén from BLOWBACK, who released "800 Miles" on Transubstans in 2010.

As the band says: "We guarantee you that this album makes you swing your head to the beat of the music and fill you with euphoria that many bands lack." No more needs to be said. "Dancing Madly Backwards" was released on Transubstans Records in the end of August.

Onsdag 07. nov

19:00 Onsdagsdebatten:
Skattepriser - et
spørsmål om inter-
nasjonal rettferd
19:00 Teater: Autobahn

Torsdag 08. nov

19:00 Teater: Autobahn
22:00 Jazz-jam

Fredag 09. nov

19:00 Akademisk Vorspiel:
Middelalderens bilder:
Tusen år med visuell
forkynnelse

Lørdag 10. nov

21:00 Konsert: Captain
Crimson (se) + supp.:
Blues Pills (se)

Mandag 12. nov

19:00 Upop: Mary Woll-
stonecraft

Tirsdag 13. nov

19:00 Tidsbilde: Nova Noir
utforsker tidsreiser på
film

DET NORSKE STUDENTERSAMFUND

www.studentsamfundet.no

akademika

KULTURKOMMENTAR

Eivind Eide Skauffjord, journalist

Når jeg vil besudle strupen og tyne trommehinnene mine er ikke Blindern det første stedet som faller meg inn.

Vaffelvakum

Det virker som Blindernkjellerne kun driver med vafler, quiz og interne fester. Hvor er dj-ene eller bookerne som om noen år, etter å ha begynt i det små på Blindern, skal påvirke og forme Oslos uteliv? Hvor er de store bandene som sier at det jevnt og trutt var gigging på «the Blindern circuit» som tok dem dit de er i dag? Er liv og røre begrensa til festivalene som dukker opp nå og da? Hva med den gjengse students behov for å avreagere utenfor festivalsesongen?

HF-bula Uglebo har hatt tre arrangementer i høst, skal man tro nettsidene deres. Classic album Friday, vinkveld og oktoberfest. Ingen kommende events.

UV-kjellern, eller Traugots Kjeller bekrefter på Facebook-sidene sine de fleste av fordommene mine. Vafler, quiz og klein utkledningsfest i form av et forsøk på en kredibel Halloween-feiring. «Det er ikke Halloween, det er den meksikanske De dødes dag. Noe helt annet!». Øvrig program utover høsten finnes ikke.

RF-kjellern var ålreit for noen år siden. En ok quiz, bra ølutvalg og en del livlige konserter med band som senere har vokst seg adskillig større. Hva står på kalenderen nå? Fredagspub, fredagspub, ølkurs, Las Vegas-aften, fredagspub, fredagspub m/ konsert. Det er knapt noe info å få om konserten, men Evig poesi spiller fredag 23. november. Tidspunkt eller info om bandet finnes ikke, man må være Columbo for å finne ut noe om denne konserten.

«Igjenom tidene har SvFF vært stolte verter for mange bra band og artister, og det er ikke over enda. Få med deg konsertene på U1 eller i SV foajeen!» Det er mange store og halvstore navn på skrytelista «band som har hatt konsert på U1», men kun tre arrangementer i november, to av dem quiz og én konsert, er tynne saker. Da hjelper det lite med en imponerende skryteliste. Kudos skal likevel deles ut for booking av noenlunde aktuelle og up-and-coming artister som Dråpe og Like Spinning.

Hvis det nåværende tilbudet er bra nok for den «ordinære studenten i gata», så er det en deprimerende tanke. Da jeg var 17 år var lav ølpris mitt eneste kriterium på fredag- eller lørdagskvelden. Slik er det ikke lenger. Ikke én eneste gang i løpet av semesteret har noe i Blinderns kjellerflora fristet meg. Og jeg tror ikke jeg er alene.

Chateau neuf har klart å snekre sammen et relativt variert program, men vil alltid slite under det håpløse gymsalspreget lokalene har. Det de har baller til å kalle foajeen er det minst sjarmerende arealet i norsk alkoholserverings historie. Jeg får også inntrykk av at Neuf og Betong er adskillig mindre ambisiøse i bookingen sin enn tidligere. En kan få inntrykk av at en god musikkprofil drukner i en salat av jazzjam, akademisk vorspiel og et forsøk på å være Cinemateket.

Studenter er ivrige kulturkonsumenter og burde ikke la alle mulige andre aktører styre showet. Det at vi nå skriver november er ingen unnskyldning. Blindern ligger utenfor allfarvei for mange, noe som hever folks terskel for å gidde å stikke dit. Det er enklere for mange å dra ut på Grünerløkka, Grønland eller i sentrum der skjenketidene også er mer imøtekommende. Da kreves det innsats og originalitet for å få noe til å skje og folk til å møte opp.

Så vær så snill og motbevis meg. Det er hele Blindern tjent med.

eivind.skauffjord@universitas.no

GUTTENE MOT JENTENE:

Guttenes kandidatstyre:

	Formandskandidat: Kim-Agathon Blackhill
	Viceformandskandidat: Håkon Teigen
	Økonomiansvarlig: Kenneth Madsen

Jentenes kandidatstyre:

	Formandskandidat: Silje Andersen
	Viceformandskandidat: Ada Moe Fause
	Økonomiansvarlig: Simone Brassien

Kjønnskamp for å bli pamp

Valget er i gang ved Det norske studentersamfund. Om det blir jentene eller guttene som får de tre vervene i hovedstyret avgjøres 11. november.

VALG

tekst: Thea Marie Astrup

foto: Helle Gannestad

– Det er valgkamp i hele sin realitet, og den siste tiden har det vært en del hvisking og tisking i gangene på huset. Det er gøy at det blir ordentlig valg med flere motstandere, og det kan dukke opp en joker under generalforsamlingen også, sier Ada Moe Fause som stiller til valg som viceformandskandidat på Norges største studenthus.

Et sosialt hengested for alle

De tre kvinnelige kandidatene vil bruke jubileumsåret til å gjøre Det norske studentersamfund (DNS) tilgjengelig for alle, ta storsalen tilbake og effektivisere driften. Dette innebærer også å få huset til å bli et sosialt hengested.

– Vi vil senke dørstokkmila, og ønsker et Chateau neuf (CN) som er attraktivt for flere, sier Moe Fause.

Hvis jentene blir valgt skal det kommende året derfor brukes til opplysning, oppussing, og holdningsendring.

– Betongen er freda, men klubbfoajeen kan for eksempel bli betraktelig mer hyggelig. Dette kan gjøres med små grep som ved å endre lyset, og henge opp bilder, forteller hun.

Konkrete forslag

Det andre kandidatstyret vil også få flere ulike typer mennesker engasjert på Chateau neuf. PR og markedsføring er en viktig del av guttas valgkamp.

– Det er få av studentene i Oslo som vet at det er minst to arrangementer på DNS per dag og ofte så mange som fem. Vi vil få gjort noe med dette ved å bedre kommunikasjonen med studentledelsen på instituttene og få nok og oversiktlig informasjon ut til studentene, sier Kim Agathon Blackhill, guttenes formandskandidat.

«Det spiller ingen rolle hvordan kjønn man har, kuk eller fitte har ingenting å si.»

Ada Moe Fause, viceformandskandidat

Agathon Blackhill mener de stiller sterkere enn jentene fordi de kjenner hverandre og CN godt, og har samarbeidet i drift og ledelse tidligere.

– Vi har samarbeidet godt de to siste åra, under STUDiO-festivalen jobbet jeg sammen med Kenneth Madsen som var økonomiansvarlig. Vi kjenner til huset og strukturen bedre, har blitt provosert av hvordan ting er her, og vil derfor få til forandringer, sier han.

Økonomitrøbbel

Guttestyret har gått i underskudd før, da to av tre kandidater jobbet med STUDiO-festivalen, noe jentene mener gir dem et fortrinn.

– Vi har bena på bakken, men tenker stort. God økonomisk styring er et viktig fokus for oss. Jeg vet ikke hvorfor det ble sånn, men STUDiO-festivalen gikk jo med underskudd, så der stiller vi litt sterkere, sier Moe Fause.

Sammen eller ingenting

Valgkomitéen har gitt de tre kvinnelige kandidatene sin støtte før valget. Innstillingen gir troverdighet, samtidig som jentene vil få muligheten til å være først ute med sin appell. Likevel kommer ikke Agathon Blackhill, Teigen og Madsen til å inngå noe kompromiss.

– Vi har lyst til å jobbe sammen, og stiller som et kandidatstyre. Hvis ikke jeg blir valgt som formand stiller ikke de andre, sier Agathon Blackhill.

Moe Fause vil helst sitte med Andersen og Brassien, men i motsetning til guttene er det en selvfølge for henne å stille selv om noen av gutta skulle bli valgt til de to andre vervene.

– Min lojalitet går til huset, og jeg vil selvfølgelig si tusen takk hvis jeg blir valgt uansett utfall. Det spiller ingen rolle hvordan kjønn man har, kuk eller fitte har ingenting å si, legger hun til.

kulturredaksjonen@universitas.no

UNIVERSITAS'

erotiske novellekonkurranse!

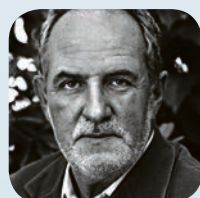
Etter vedvarende press fra våre lesere, er den erotiske novellekonkurransen endelig tilbake!

Vinnerbidraget vil stå på trykk i siste utgave av Universitas før jul, og dermed bli stående i avisstativene som en skjønnlitterær, seksuell bauta til langt ut på nyåret.

Tema for årets novellekonkurranse er jul og studenter. Fortrinnsvis i kombinasjon, og med mer eller mindre direkte referanser til aktiv utøvelse av kopulasjon.

Drøm deg inn i juleferien mens du skriver om harde pakker, pinnekjøtt og peiskos.

Bidragene vil bli vurdert av en jury bestående av:

Jon Michelet,
forfatter

Siss Vik,
litteraturviter og
programleder for
Bokprogrammet på
NRK2.

Kristin Spitznogle,
psykolog, sexolog
og skribent.

Morten Ramm,
komiker og tekst-
forfatter.

Da er det bare å slippe kåtskapen løs og begynne fantaseringen om sidemannen/-kvinnen på lesesalen.

Bidrag sendes til universitas@universitas.no
Frist for innsending er mandag 19. november.

anmelderredaktør: **Peder D. Stabell**
pederds@universitas.no 476 23 501

ANMELDELSER

Porno for Scheie

Over 35 skilsmisser er tilskrevet dette spillet i Storbritannia. Helt siden Sports interactive startet opp sin fotballsimulatorserie i 1992 (da ved navn *Championship manager*) har en stadig økende fotballfanmasse blitt dratt mot spillet.

Er du fotballinteressert, kjenner du allerede spillserien som nå heter *Football manager* (FM). Hver senhøst kommer en ny utgave. Nytt for 2013 er «Challenge mode», med oppdrag som for eksempel å redde en klubb fra nedrykk. En engasjerende måte å nyte spillet på, uten nødvendigvis å havne på kjøret og bli sittende i tre uker.

Tusen frivillige speidere og rapportører fra 50 forskjellige nasjoner gjør årets spills database med 500 000 spillere og ansatte mulig. Det finnes neppe et spill, basert på den virkelige verden, som er like omfattende. Å navigere seg rundt i dette gigantiske fotballandskapet tar også selvfølgelig mye tid. En annen nyhet

SPILL

Football manager 2013

Utvikler: **Sports interactive**

Utgiver: **Sega**

Plattform: **PC, Mac, PSP, Xbox 360, iOS**

i FM 2013 er derfor «Classic mode», som gir deg muligheten til å spille en mer automatisert versjon hvor kampene og spillerovergangene (som jo er det morsomste) tar tiden.

Så, hva gjør FM så fengende, når spillet tross alt bare består av navn, statistikk og små fyrstikkmenn programmerte til å reagere på dine kommandoer? Det er nettopp din inngripen som spiller – følelsen av at det du gjør faktisk betyr noe. Følelsen når 17-åringen du valgte å hente til det nedrykkstruede laget ditt, skårer hat-trick og redder sesongen. Man er et geni for noen minutter, så får fotballskeptikere, samboere og ektefeller heller finne på noe annet så lenge.

Are Westerink Sandvik
arews@universitas.no

Melankoli til fingerspissene

Lyden av regn som treffer asfalt summer i bakgrunnen idet Nils Bech synger sine første vemodige toner. Låten er «Tie me up» fra hans fantastiske sistealbum, *Look inside*. Han står i et hvitt rom. Kunstneren Ida Ekblads malerier er projisert på veggen. Konserten har et tydelig teatralisk tilsnitt, og vakre Nils Bech (tidligere danser, performancekunstner og operasanger) gestalter rollen som en gutt som elsker en han ikke kjenner. Han har et markert melankolsk uttrykk både i ansiktet og i sine dansebevegelser. Med seg på scenen har Bech to fiolinister, en mann på synth og... en palmeplante.

Lyden er svak – som om den er stengt inne – og når ikke helt ut i lokalet. «Am I good enough?» synger Bech. Nei, det føles ikke sånn hittil. Men etter tre sanger tar det seg opp, og konserten blir til en salig miks av bass, fiolin, synth og Bechs til tider glitrende stemme.

KONSERT

Nils Bech

Scene: **Kunstnernes hus**

Dato: **fredag 2. november**

FOTO: BENJAMIN A. HUSEBY

Som performanceartist er Nils Bech kjent for å danse med kunsten. Det gjør han også nå. Han strekker armene sine slangeaktig etter blå dråper i Ekblads maleri og følger mønsteret. Saksofonist Bendik Giske øker temperaturen på scenen med sitt akkompagnement til låten «A scar a past».

Det hele kulminerer i at Bech river av seg t-skjorten, setter den på hodet som en do-rag og ender konserten med en intens og svett dans med palme grener strukket høyt opp i luften. Det er ikke bare selve konserten som er følelsesladet, den gjør et kraftig inntrykk som sitter igjen flere timer etter teppefall.

Kaja Storøsten
kaja.storosten@universitas.no

Lytt til Oslos studentradio på FM 99.3 eller radionova.no

Mandag

06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost
09.00: Studentnyheter
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Das Kapital
10.30: For Brukeren
11.00: Studentnyheter
11.03: A-lista
12.00: Lillesalen Konsertserie
12.30: Taffellunsj
19.00: Bra Trommis
20.30: Sort Kanal
21.30: Dub Dubhead
22.00: Overkill
23.00: The O & Jo Show

Tirsdag

06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost
09.00: Studentnyheter
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Vitenskapskapet
10.30: Grenseløst
11.00: Studentnyhetene
11.03: Snakker ikke norsk (R)
12.00: Studentradiolista

Onsdag

06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost
09.00: Studentnyheter

09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: TBP
11.00: Studentnyhetene
11.03: Rabarbra
11.30: Tanketog
12.00: Tanketog
19.00: Kvegpels
20.30: Country Barn
21.00: Spillmatic
22.00: Funkiga Timmen
23.00: Neu
00.00: Støyfoten

Torsdag

06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost

09.00: Studentnyheter
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Nova Noir
12.00: DFS

Fredag

06.00: Democracy Now!
07.00: Morragym
08.00: Frokost
09.00: Studentnyheter
09.03: Skumma Kultur
10.00: Studentnyhetene
10.03: Opplysningen 99.3
11.00: Studentnyhetene
11.03: Nyhetsfredag
12.00: Radiotjenesten
12.30: Skallebank

RADIO NOVA

19.00: Nova Nedstrippa
20.00: Goodshit
21.00: Magic Beat
21.30: Nova Amor
22.00: Musikk, Dans og Drama
24.00: XO Hiphop

Søndag

01.00: Novanatt
07.00: DFS (R)
08.00: Grenseløst (R)
08.30: Vitenskapskapet (R)
09.00: Opplysningen 99.3 (R)
10.00: Du Skulle Ha Vært Der
14.00: Stang ut
15.00: Sorgenfri
16.00: Snakker ikke norsk

FOTO: ARTHAUS

Partnere: Når Anne (Emmanuelle Riva) blir syk, settes ektemannen på en hard prøve.

Til døden skiller oss

Prisbelønnede *Amour* forteller rystende om alderdom og uverdighet.

FILM

Amour

Regi: **Michael Haneke**

Med: **Jean-Louis Trintignant, Emmanuelle Riva, Isabelle Huppert**

Språk: **Fransk**

Varighet: **127 minutter**

I mai i år, under filmfestivalen i Cannes, ble regissør Michael Haneke innlemmet i et eksklusivt selskap – da hans *Amour* ble tildelt den gjeve Gullpalmen, ble Haneke én av kun syv regissører som har mottatt prisen to ganger, og det i løpet av tre år. I *Amour* møter vi ekteparet Anne og Georges, en navneduo som har dukket opp i en rekke av østerrikerens filmer. Denne gangen er de pensjonister i Paris.

Anne (Emmanuelle Riva) og Georges (Jean-Louis Trintignant) er begge tidligere musikk lærere. Sammen tilbringer de dagene i sin gamle leilighet, med lange frokoster, pianospill og lesing på sengen. Kjærligheten dem imellom er, av naturlige årsaker, ikke lenger fysisk, men likevel sterkt tilstedeværende. Så blir Anne syk. Etter et slag blir hun lam på høyre side av kroppen, og ekteparets bedagelige hverdag blir snudd på hodet. De eneste omfavnelsene dem i mellom oppstår nå når Georges må hjelpe Anne å flytte seg fra rullestolen over til sengen. Rollene endres brått og permanent. Anne blir mer og mer avhengig av Georges' assistanse, og forholdet deres blir for alvor satt på prøve.

Regissør Haneke er kjent for sin brutalitet. *Amour* er dermed en overraskende dempet film. Nesten hele handlingen foregår i ekteparets leilighet. Tempoet er lavt, det er knapt noen musikk som akkompagnerer scenene, rollegalleriet er lite og replikkene få. Men tematikken og budskapet er blytungt.

«Hvordan takler vi at den ene parten i et livslangt forhold plutselig forandres fullstendig?»

Hvordan takler vi den dypt menneskelige, men grusomt opprivende, situasjonen hvor den ene parten i et livslangt forhold plutselig forandres fullstendig? Svaret er tilsynelatende: Vi gjør ikke det.

De to hovedrolleinnehaverne Riva og Trintignant spiller fantastisk. Forholdet mellom Anne og Georges er filmens drivkraft, og skuespillervertanene er troverdige og dynamiske i hver eneste scene. Filmens narrative struktur understreker at temaet er viktigere enn den helt konkrete handlingen, fra den Faulkner-aktige, groteske åpningsscenen til epilogens rungende stillhet.

Amour skildrer alderdom og sykdom med brutal ærlighet og retter skarp, fortjent kritikk mot eldreomsorgen. Det snakkes ikke nok om hvor uverdigg alderdommen kan være i våre dager. Derfor er dette den vondeste, og viktigste, filmen på svært lang tid.

Solveig Nygaard Langvad
s.n.langvad@universitas.no

Sunniva Skjeggestad, journalist

UKAS ANBEFALING

Latin-Amerika

Hvem: **Latin-amerikanske forfattere**

Hvor: **Litteraturhuset**

Når: **10. nov. kl. 16.00**

Pris: **Gratis**

Varme i kulden

Når vinteren faller på, trekker fuglene til varmere strøk. Det samme burde studenter gjøre, førstkomende lørdag, når flere latinamerikanske forfattere samles for å dele sine historier. De skal fortelle om nærheten til et sted de har måttet migrere fra og hvordan de som forfattere i eksil har gjenopplevd hjemlandet fra utsiden.

Det er ikke nok å ha vært i Rio på chartertur for å si noe fornuftig om regionen. Hvis du møter opp tidligere får du også med deg poesiperformance og et større kulturinnblikk i Latin-Amerika. Om noen ønsker seg langt vekk fra lesesalen, så er dette stedet å gå.

Thorbjørn K. Borlaug, debattredaktør

UKAS ADVARSEL

På glattisen

«Dansefest med konkurranser». Det går kaldt ned i nakken på meg. I fjor hadde OSI over 150 besøkende og 40 dansedeltagere. Og dans er fett, det. Men som arrangementet sier: «Alle kan delta i konkurransene». Ergo finnes det ingen kvalitetssikring overhodet. Det er helt legitimt å ville danse, altså. Men det å skulle betale 50 kroner, en hel pils, for

å se på hvem som helst danse sære grener av pardansene swing og salsa, fremstår for meg som å helle en halvliter på seg selv med vilje. OSI opplyser at dansegulvet skal ha blitt bedre og mindre glatt fra i fjor, for «de har visst byttet poleringsmiddel eller noe sånt». Det er synd. Det kunne blitt morsommere om folk tryna.

Forutsigbar kollaps

Brødrene William og Ruud er rake motsetninger. William (Joner) er en sympatisk og noe skjør fyr, mens Ruud (Dencik) en sosiopatisk einstøing. Begge konkurrerer om gunsten til Janne (Bonnievie). Det har de har gjort helt fra barnsben av. Allerede i *Uskylds* første scene får vi vite at denne destruktive konkurransen får et fatalt utfall for dem begge.

Skuespillerprestasjonene holder et svært høyt nivå. Samspillet mellom Bonnievie og Joner er så godt som perfekt. Og Dencik er skremmende overbevisende som filmens sosiopatiske antagonist.

Men de gode prestasjonene ødelegges av en rekke forstyrrende elementer. Til å være oppvokst i samme bygd på Østlandet gir trioen oss et påfallende rikt utvalg av dialekter og språk. For østlandsk er det bare Bonnievie som snakker. Joner snakker som vanlig Stavangerdialekt. Dencik snakker svensk. Vi får en slags forklaring på dette, men den er syltynn. Og den forutsetter langt mer raus-

FILM
Uskyld
Regi: **Sara Johnsen**
Med: **Maria Bonnevie, Kristoffer Joner, David Dencik**
Varighet: **105 min**

het fra publikum enn regissør Sara Johnsen kan kreve.

Uskyld mangler fremdrift. Helt fra filmens første scene vet du hvordan det hele ender. Da sitter du igjen med spørsmålet om hvorfor det ender som det gjør. Men dette blir du bare mindre og mindre nysgjerrig på. Delvis fordi filmen prøver å gape over alt for mye på en gang. Mange unødvendige elementer trekkes inn, som et overfladisk sidespor om ulovlig innvandring.

Mot slutten skjønner du at de løse trådene umulig kan samles på noen god måte. Og når en forsøksvis innsiktsfull fortellerstemme runder av filmen med en monolog som er komisk overflødig og banal, blir kollapsen total.

Geir Molnes
geirmoln@universitas.no

Etter alle kunstens regler

Sammen med et knippe andre oslobaserte musikere og produsenter har Lindstrøm vært sentral i å definere 2000-tallets norske dansemusikk, gjerne betegnet med den litt intetsigende merkelappen spacedisco. Musikken er kort sagt synthbasert, og som regel instrumental.

Smalhans er tro mot denne sjangeren. Låtene er up tempo, basert på en solid og enkel groove i bass og trommer. Med firetakters perioder og gradvis oppbygning skal musikken være trygg å danse til for de fleste, på tross av handikapp som at man er hvit, stivbeint og utilpass.

Beatet er enkelt og repeterende, men lange og lineære melodilinjer gjør sitt for å skape variasjon og gjøre musikken interessant. Minimalistiske, men effektive basslinjer gjør sitt for å rettferdiggjøre musikken som disco, mens hyperaktive synthet kan gi en assosiasjon til noe utenomjordisk.

PLATE
Smalhans
Av: **Lindstrøm**
Plateselskap: **Feedelity**

Instrumenteringen består utelukkende av synthet og trommemaskiner. Lydbildet er veldig rent, hver enkelt syntestemme kommer klart fram, plata er sånn sett lik det soundet som alltid har vært Lindstrøms varemerke. Både den helhetlige lyden og den enkle låtstrukturen gir assosiasjoner til tidligere utgivelser som for eksempel *Where you go I go too* fra 2008.

Med Smalhans beviser Lindstrøm at han behersker det å lage spennende musikk innenfor strenge kompositoriske rammer. Med en grei porsjon musikalsk smartness holder han intensiteten oppe, samtidig som det tydelige målet om å lage et stilreint og helhetlig dancealbum holdes i hevd. Det er dansbart og spennende – det fenger og funker.

Bendik Baksaas
bendik.baksaas@universitas.no

KULTURKALENDER

Onsdag 7. november

Debatt: Onsdagsdebatten inviterer i samarbeid med Radikalt økonomi-nettverk til debatt om internasjonal skatterettferd og skatteparadis. Både oljefondet og norske selskaper – private og statlige – investerer stadig mer i land som spesialiserer seg på å gjemme bort pengene fra andre nasjonalstaters skattemyndigheter. Dette samtidig som den rødgrønne regjeringen har erklært at de prioriterer kampen mot skatteparadisene. Det har blitt anslått at verdens u-land taper 7.300 milliarder kroner hvert år grunnet skatteundragelse. Er det greit at pengene våre sendes til fristeder for hvitvasking og skatteundragelse? Bør ikke stater selv få bestemme sine egne lover og regler? Kan og bør den norske staten gjøre noe med dette, og hva gjøres egentlig med saken?
Chateau neuf, Betong, kl 19.00.

Torsdag 8. november

Film: *Dr. Caligari's kabinett* er den første filmen innenfor tysk ekspressionisme, og blir sett på som en av de beste horrorfilmene fra stumfilmperioden. Med sine fordreide kulisser og tydelige skygger skaper den en skummel og forvirret stemning, typisk for mellomkrigstiden. Den benyttet til da ukjente visuelle virkemidler, og ble med en gang sett på som noe helt nytt innen filmkunsten. På grunn av den vanskelige økonomiske situasjonen i Tyskland etter 1. verdenskrig ble det brukt mange nye filmteknikker for å spare penger. Man hadde f.eks ikke råd til sterke lyskastere, og malte derfor skyggene direkte på kulisserne. Dette blir brukt som et kraftig stilelement i filmen. Filmen handler om et reisende skrekabinett som etter hvert viser seg å ledes av en sinnsyk mann som bruker hypnose for å få utført lystmord. I filmen blir det beskrevet hvordan makt blir utøvet uten hensyn til menneskelige verdier eller rettigheter. I 1933 ble filmen forbudt i Tyskland og i 1937 ble den erklært som utartet kunst.
Chateau neuf, kl 19.00. 100,-/50,- (ord./medlem).

Konsert: Forsker og musiker Arild Boman forteller om sitt samarbeid med den finske komponisten og oppfinneren Erkki Kurenniemi. Den elektroniske musikklegenden Mika Vainio, kjent fra duoen Pan Sonic, gjør en sjelden live-opptreden på Kurenniemis instrumenter. Konserten inngår i live-programmet tilknyttet Museet for samtidskunsts utstilling *I wish this was a song*, og arrangeres i samarbeid med Ny musikk.
Museet for samtidskunst, kl 17.00.

Samtale: Ingen steder er fotball knyttet til politikk og samfunn som i Latin-Amerika. Og ingen steder er følelsene så sterke. I alle fall sier myten det. Aslak Sira Myhre diskuterer dette med Jon Michelet, Lise Klaveness, Frode Da Costa-Lia andre fotballgale, og gir samtidig svar på helt sentrale spørsmål som: Hvem var best; Maradona eller Pelé, og hva sier svaret på det spørsmålet om deg? Er det Argentina eller Brasil som er det store laget? Er Uruguay virkelig som Tyskland, og hvorfor er det nettopp Latin-Amerika som har blitt fotballens andre store kontinent?
Litteraturhuset, kl 20.30.

Fredag 9. november

Festival: ProgPower startet opp i USA i 2001 med fokus på progressiv, power og energisk heavy metal. Kjente band som bl.a. Iced earth, Kamelot, Symphony X, Hammerfall og Fates warning har med årene gjestet scenen i Atlanta. I den europeiske versjonen, som foregår i Nederland, har band som After forever, Devin Townsend band, Opeth, The gathering og mange flere levert varene til et publikum som har valfartet fra fjern og nær for å se sine helter samlet på en og samme scene. I år introduseres ProgPower Oslo: 2 dager og 8 band, på Parkteatret.
Parkteateret, kl 18.00.

Maradona:
Bedre enn Pelé?

FOTO: WIKIMEDIA COMMONS

Improteater: Vi befinner oss på et hotell i Kina og en rik forretningsmann er blitt funnet drept! Eller kanskje er vi på en elvebåt på Nilen og en kjent sangerinne ligger urørlig med et slangebitt på halsen? Utgangspunktet i *Murder, she improvised* er forskjellige hver gang, men oppgaven er alltid den samme: Hva er alibiet, hvor er drapsvåpenet og hvem er morderen! I ekte Agatha Christie-stil blir vi introdusert for en rekke mistenkte med mer eller mindre rent mel i posen. En erfaren detektiv som tilfeldigvis er på stedet får jobben med å nøste opp alle trådene – og finne morderen.
Det andre teateret, kl 21.00. 120,-

Lørdag 10. november

Concert: 70's rock had a revival during the latest ten years, but what is it that makes a band stand out in today's great variety of this kind of rock? Is it the uncompromising rawness of the blues-based Sabbath riffs that once was written? Is it the vintage speakers and instrument, combined with pure analogue recording that the commercial scene lacks? Or is it just spelled CAPTAIN CRIMSON? Four enthusiasts from Örebro, Sweden, have managed to shape a palette of blues-based rock with heavy, fuzzy elements. The result is a full-length album called *Dancing madly backwards* and recollects the tunes of GRAVEYARD, WITCHCRAFT, MOUNTAIN and LEAF HOUND. As the band says: «We guarantee you that this album makes you swing your head to the beat of the music and fill you with euphoria that many bands lack.»
Chateau neuf, Klubbscenen, kl 21.00. 80,-/60,- (ord./medlem).

Mandag 12. november

Upop: Mary Wollstonecraft var forfatter, filosof og 1700-tallets mest kjente forkjemper for kvinners rettigheter. Wollstonecrafts

skrifter kom lenge i skyggen av hennes omstridte liv. Tekstene har imidlertid fått økt anerkjennelse på 1900-tallet, først og fremst ble de aktuelle i forbindelse med kampen for kvinners stemmerett. Fra 1960-tallet har de blitt tatt opp igjen i feministisk, akademisk forskning. Hennes *A vindication of the rights of woman* (1792) er et grunnleggende verk innenfor feministisk teori. Wollstonecraft retter sterk kritikk mot bildet av kvinnen som svak og oppdratt til å glede mannen, og tar til orde for kvinners frigjøring og rett til utdanning. Tone Brekke kommer til Upopulær aften for å fortelle om Mary Wollstonecraft – en svært sentral skikkelse innen feministisk tenkning og kvinnekamp. Brekke er postdoktor ved Senter for tverrfaglig kjønnsforskning, og var i 2009 medredaktør for Oxford University Press' utgivelse av Wollstonecrafts *Letters written in Sweden, Norway, and Denmark*.
Chateau neuf, kl 19.00.

Tirsdag 13. november

Quiz: TirsdagsQuiz i Bokcaféen! Ta med deg vennene og uvennene dine, del dere opp i lag og konkurrer om jeve premier, heder, ære og ikke så rent lite oppmerksomhet i allmennquizen. Det blir overaskelsespremier på årets beste lag.
Chateau neuf, kl 20.00.

Onsdag 14. november

Forelesning: «Ballistic Missile Defence. Can it work? Will it be an obstacle to nuclear disarmament?» Seniorforsker George Lewis fra Cornell University holder gjesteforelesning i et teknologisk og statsvitenskapelig perspektiv.
Georg Sverdrups hus, auditorium 2, kl 14.15.

Uke 44 og 45

A-lista

Goat	Run to Your Mama
Sebbe Staxx & Adam Kanyama	Färger
Lissi Dancefloor Disaster	Kill the Winner
Ava	That Neverland
Hysterics	No! (NY)
Gary Clark Jr.	Ain't Messin' (Round)
Valerie June	Workin' Woman

B-lista

A-Laget	Ka vil en kjerring ha
Cashmere Vat	Mirror Maru
Racing Glaciers	South
ZZ Ward (feat. Kendrick Lamar)	Cryin'Wolf
FIDLAR	Cheap Beer
Bowhill	Satori
Jeremih	Fuck U all the Way (Shlomo remix)
Imagine Dragons	Radioactive
MØ	Pilgrim
Diamond Messages	You Were the One

Universitas oppsummerer uka

■ Den som venter

■ UD-lakeiene

– Det har jo blitt bedre da. Nå får jeg lunsjpause på fredager og slipper å skifte bleie på barna til ambassaderåden. Men ambassadøren lager fortsatt hermetegn hver gang han spør hvordan det går med «rapporten» min.

– Nå er alt mulig.
Universitetet skal
bli oljefritt innen
2093!

StrykeBingo

– «Tett på næringslivet» og «rett ut i arbeid» er Bls markedsføringsstrategier. Akkurat nå er det mer «tett på strykarakterene» og «rett opp til eksamen igjen».

av **Jenny Gudmundsen**

Virkelighetsorientering: «HiN skal være et ledende senter på Nordkalotten innen høyere utdanning og kunnskapsformidling» står det på hin.no. Nå er visjonen «HiN skal være en synkende fiskeskøyte med strak kurs sørøver».

En synkende fiskeskøyte

Masterstudentene i Narvik stryker mest av alle i Norge. Vi spurte leder i Studentparlamentet i Narvik, Trine Lise Forsaa, om hvordan de forholder seg til fordommene om seg selv.

– Etter hva jeg kjenner til er det mye aggresjon å spore blant Narvik-studentene. Trusler som «Gi meg fasiten på eksamen ellers så skal æ lugge hjernerystelse på dæ» er visstnok høyst vanlige. Hva tenker du om det?

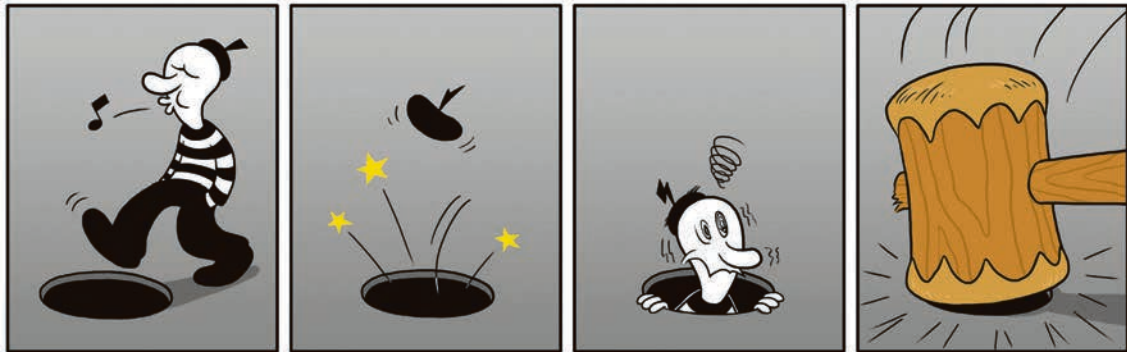
– Vinterdepresjonen i Narvik har ført til at studentene har en enda mer løssluppen oppførsel enn vanlig, som igjen har ført til en epidemi av kjønnssykdommer på HiN. Er dere stolte av å være skolen som top-per kjønnssykdomsstatistikken?

– Hva, gjør vi det? Ha ha, det visste jeg ikke. Nei, vi er ikke stolte av det.

- Av landets 93 bykommuner hadde Narvik Norges høyeste sykefravær i 2011. Dette gjør Narvik til Norges sykeste by, der studentene stryker mest, rusproblemer, vinterdepressjon og kjønns sykdommer. Vil du vurdere din stilling?

– Hehe (lang pause). Herregud, det her høres ut som et tulleintervju?

baksiden@universitas.no

av **Thomas Sørli** Hansenav **Hans J. Skjong**

FORRIGES UKES LØSNING: «Kjemper mot papirmølla». Det hadde bl.a. Mads Aurvåg og Lasse Mørck forstått.

av Øyvind Bosnes Engen

1. Ranger de amerikanske presidentene etter deres regjeringsperiode: Dwight Eisenhower, Herbert Hoover, Franklin Roosevelt og Woodrow Wilson.
2. Hvem spilte USAs president i TV-serien *The west wing*?
3. Og hvem spilte USAs president i komedien *Mars attacks*?
4. Hva slags musikk bedriver duoen Dead Prez?
5. Hvilket parti tilhører Frankrikes president François Hollande?
6. Hvem var Russlands første president etter Sovjetunionens fall?
7. Hvem var verdens første kvinnelige president?
8. Hva het den tyske presidenten som utnevnte Adolf Hitler til rikskansler?
9. Hva het eurodance-bandet Mr. Presidents største hit fra 1996?
10. Og fra hvilket land kom bandet?

Høyt henger de: Og store er de.

PHOTO: WIKIMEDIA COMMONS

1. Wilson (1915-1921), Hoover (1929-1935), Roosevelt (1933-1945) og Eisenhower
2. Martin Sheen (1935-1961).
3. Jack Nicholson
4. Hip hop
10. Tyskland
8. Paul von Hindenburg
9. «Coco Jambou»
7. Vigdis Finnbogadóttir (Island)